

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 64

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

52 tomas

2009 m. kovo 19 d.

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys	Puslapis
I <i>Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės</i>		
NUOMONĖS		
Taryba		
2009/C 64/01	2009 m. kovo 10 d. Tarybos nuomonė dėl atnaujintos 2008–2012 m. Prancūzijos stabilumo programos	1
2009/C 64/02	2009 m. kovo 10 d. Tarybos nuomonė dėl atnaujintos 2008–2011 m. Graikijos stabilumo programos	7
II <i>Komunikatai</i>		
EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ IR ORGANŲ PRIIMTI KOMUNIKATAI		
Komisija		
2009/C 64/03	Neprieštaravimas praneštai koncentracijai (Byla COMP/M.5433 — Sanacorp/V.D. Linde) ⁽¹⁾	13
2009/C 64/04	Neprieštaravimas praneštai koncentracijai (Byla COMP/M.5438 — NBC Universal/De Agostini Communications/IMI Investimenti/Cattleya) ⁽¹⁾	13

LT

IV Pranešimai

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

Komisija

2009/C 64/05	Euro kursas	14

VALSTYBIŲ NARIŲ PRANEŠIMAI

2009/C 64/06	Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 562/2006, nustatančio taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas) (OL C 247, 2006 10 13, p. 1, OL C 153, 2007 7 6, p. 5, OL C 192, 2007 8 18, p. 11, OL C 271, 2007 11 14, p. 14, OL C 57, 2008 3 1, p. 31, OL C 134, 2008 5 31, p. 14, OL C 207, 2008 8 14, p. 12, OL C 331, 2008 12 21, p. 13, OL C 3, 2009 1 8, p. 5), 2 straipsnio 15 punkte nurodytų leidimų gyventi atnaujintas sąrašas	15
2009/C 64/07	Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 562/2006, nustatančio taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas) (OL C 247, 2006 10 13, p. 85, OL C 153, 2007 7 6, p. 15), 19 straipsnio 2 dalyje nurodytų akredituotiems diplomatinėms ir konsulinėms atstovybėms nariams ir jų šeimos nariams valstybių narių užsienio reikalų ministerijų išduotų kortelių atnaujinti pavyzdžiai	18
2009/C 64/08	Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 562/2006, nustatančio taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas) (OL C 316, 2007 12 28, p. 1, OL C 134, 2008 5 31, p. 16, OL C 177, 2008 7 12, p. 9, OL C 200, 2008 8 6, p. 10, OL C 331, 2008 12 31, p. 13, OL C 3, 2009 1 8, p. 10, OL C 37, 2009 2 14, p. 10), 2 straipsnio 8 punkte nurodytų sienos perėjimo punktų atnaujintas sąrašas	20

PRANEŠIMAI, SUSIJĘ SU EUROPOS EKONOMINE ERDVE

ELPA priežiūros tarnyba

2009/C 64/09	Kvietimas pateikti pastabas pagal ELPA valstybių susitarimo dėl Priežiūros institucijos ir Teisingumo Teismo įsteigimo 3 protokolo I dalies 1 straipsnio 2 dalį dėl valstybės pagalbos Islandijos būsto finansavimo fondą atleidžiant nuo valstybės garantijos įmokos	21
2009/C 64/10	ELPA priežiūros institucija nusprendė neprieštarauti dėl priemonės, apie kurią pranešta	37
2009/C 64/11	ELPA valstybių pateikta informacija apie valstybės pagalbą, teikiamą pagal EEE susitarimo XV priedo 1 punkto f papunktyje nurodytą aktą (Komisijos reglamentas (EB) Nr. 70/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms)	38

V *Skelbimai*

ADMINISTRACINĖS PROCEDŪROS

Komisija

2009/C 64/12	Kvietimas teikti paraiškas pagal darbo programą ENIAC Joint Undertaking	39

PROCEDŪROS, SUSIJUSIOS SU KONKURENCIJOS POLITIKOS ĮGYVENDINIMU

Komisija

2009/C 64/13	Išankstinis pranešimas apie koncentraciją (Byla COMP/M.5347 — Mapfre/Salvador Caetano/JVS) ⁽¹⁾	40
2009/C 64/14	Išankstinis pranešimas apie koncentraciją (Byla COMP/M.5477 — Votorantim/Aracruz) ⁽¹⁾	41

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

NUOMONĖS

TARYBA

TARYBOS NUOMONĖ

2009 m. kovo 10 d.

dėl atnaujintos 2008–2012 m. Prancūzijos stabilumo programos

(2009/C 64/01)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1997 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1466/97 dėl biudžeto būklės priežiūros stiprinimo ir ekonominės politikos priežiūros bei koordinavimo ⁽¹⁾, ypač į jo 5 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos rekomendaciją,

pasikonsultavusi su Ekonomikos ir finansų komitetu,

PATEIKĖ ŠIĄ NUOMONĘ:

- (1) 2009 m. kovo 10 d. Taryba išnagrinėjo atnaujintą 2008–2012 m. Prancūzijos stabilumo programą.
- (2) 2008 m. pasaulio finansų krizė išryškino ekonomikos augimo sulėtėjimą sumažėjus vartotojų ir įmonių pasitikėjimui ir sugriežtėjus kreditavimo sąlygoms. Numatoma, kad po pramonės gamybos krizės per 2008 m. ketvirtąjį ketvirtį 2009 metų BVP smarkiai sumažės. Pagrindiniai strateginiai uždaviniai ekonomikos nuosmukio metu – stabilizuoti finansų sektorių, atkurti vartotojų ir įmonių pasitikėjimą ir remti investicijas. Šis nuosmukis turės didelės įtakos valstybės finansų būklei, nes, kaip Prancūzijos ekonomikos, pramonės ir užimtumo ministrė nurodė 2009 m. vasario 6 d. rašte už ekonomiką ir finansus atsakingam Komisijos nariui, biudžeto deficitas 2008 m. buvo didesnis negu 3 % BVP, o remiantis Komisijos tarnybų 2009 m. sausio mėn. tarpine prognoze 2009 m. jis turėtų padidėti iki daugiau kaip 5 % BVP. Pastarasis rodiklis taip pat atspindi gruodžio mėn. patvirtinto ekonomikos atgaivinimo plano, kurio pagrindinės priemonės yra į programos laikotarpio pradžią perkeltos valstybės investicijos ir finansinė parama įmonėms, 0,8 % BVP dydžio poveikį biudžeto balansui. Vyriausybė įgyvendino tam tikras struktūrines reformas, kurios turėtų daryti teigiamą poveikį potencialiam ekonomikos augimui.
- (3) Makroekonominiame scenarijuje, kuriuo pagrįsta programa, numatoma, kad BVP augimas bus teigiamas per visą programos laikotarpį. 2008 m. jis sumažėjo iki maždaug 1 %, numatoma, kad 2009 m. jis dar sumažės iki 0,2–0,5 %, o 2010 m. padidės iki maždaug 2 % ir per likusį programos

⁽¹⁾ OL L 209, 1997 8 2, p. 1. Šiame tekste minėtus dokumentus galima rasti šioje tinklavietėje: http://ec.europa.eu/economy_finance/about/activities/sgp/main_en.htm

laikotarpį dar padidės iki 2,5 %. Remiantis šiuo metu turima informacija ⁽¹⁾, galima teigti, kad šis scenarijus pagrįstas labai palankiomis augimo prielaidomis. Šiame vertinime atsižvelgiama į 2008 m. ketvirtąjį ketvirtį smarkiai sumažėjusį BVP ir nepalankias ekonomines perspektyvas, pagrįstas mažais pasitikėjimo rodikliais bei numatomu smarkiu investicijų ir prekybos apimtys sumažėjimu, taip pat į ekonomikos atgaivinimo plano ir ekonomikos modernizavimo įstatymo poveikį augimui ⁽²⁾. Turint omenyje naujausius naftos kainų pokyčius ir pasaulinio nuosmukio mastą, programoje pateiktos 2009 m. infliacijos projekcijos yra padidintos, bet vėlesnių metų projekcijos gali būti laikomos tikroviškomis. Vasario 6 d. Prancūzijos valdžios institucijos informavo Komisiją, kad makroekonominės ir valstybės finansų prognozės bus patikslintos.

- (4) Komisijos tarnybų tarpinėje prognozėje apskaičiuota, kad 2008 m. valdžios sektoriaus deficitas buvo 3,2 % BVP, t. y. 0,3 % mažesnis už programoje pateiktą rodiklį, bet jis patvirtintas minėtame vasario 6 d. rašte ⁽³⁾. 0,9 % BVP dydžio skirtumas nuo tikslo, užsibrėžto ankstesnėje atnaujintoje programoje (2,3 % BVP), iš esmės paaiškinamas taip: i) 2007 m. rezultatai prastesni nei numatyta (0,3 % BVP); ii) daug mažesnis realusis BVP augimas 2008 m., negu numatyta ankstesnėje atnaujintoje programoje, ir dėl to, palyginti su planuotomis, sumažėjusios mokestinės pajamos (0,3 % BVP dydžio sumažėjimas); ir iii) didesni palūkanų mokėjimai, atspindintys 2008 m. didesnės infliacijos poveikį skolos aptarnavimo išlaidoms, susijusioms su obligacijomis, susietomis su infliacija (0,2 % BVP).
- (5) Atnaujintoje programoje nustatytas siektinas 2009 m. biudžeto deficitas – 3,9 % BVP, palyginti su Komisijos tarnybų tarpinėje prognozėje pateikta 5,4 % projekcija. Prastesnis 2009 m. deficito rodiklis atspindi ne tik automatinių stabilizatorių veikimą reaguojant į ekonomikos nuosmukį, bet ir 2008 m. gruodžio mėn. skatinamųjų fiskalinių priemonių paketo poveikį, kuris sudaro 0,8 % BVP. Vėliau vyriausybė paskelbė didesnę siektino deficito rodiklį – 4,4 % BVP ⁽⁴⁾. Remiantis atnaujintoje stabilumo programoje pateikta informacija ir Komisijos tarnybų perskaičiavimais, numatoma, kad struktūrinis biudžeto deficitas (t. y. pakoreguotas pagal ciklą atėmus vienkartinės ir kitas laikinąsias priemones) 2009 m. bus 3 % BVP, palyginti su 2,5 % 2008 m. Šios fiskalinės politikos kryptys gali būti laikomos ekspansinėmis ir visiškai paaiškinamos tuo, kad priimtos skatinamosios fiskalinės priemonės, susijusios su ekonomikos atgaivinimo priemonių paketu.
- (6) Programoje pateiktas Prancūzijos biudžeto strategijos tikslas vidutinės trukmės laikotarpiu – vidutinės trukmės tikslą, kuris yra struktūriniu požiūriu subalansuotas biudžetas, pasiekti 2012 m. Remiantis programoje pateiktomis projekcijomis, kurios patikslintos minėtame vasario 6 d. rašte, valdžios sektoriaus deficitas didžiausias turėtų būti 2009 m. – 4,4 % BVP (vietoj 3,9 % BVP), o 2010 m. vėl sumažėti iki 3,1 % BVP (vietoj 2,7 % BVP), kai ekonomikos atgaivinimo plano poveikis biudžetui palaipsniui mažės. Šiuos skaičius galima palyginti su Komisijos tarnybų tarpine prognoze, kurioje numatoma, kad valdžios sektoriaus deficitas 2009 m. padidės iki 5,4 % BVP, o 2010 m. bus 5 % BVP. Remiantis projekcijomis, kurios patikslintos minėtame rašte, deficitas turėtų dar sumažėti po 2010 m. ir 2012 m. būti 1,5 % BVP. Pirminio balanso raida panaši. Numatoma, kad struktūrinis deficitas didžiausią dydį (3 % BVP) pasieks 2009 m., 2010 m. sumažės maždaug 1 % BVP, o vėlesniais programos metais kasmet mažės po 0,5 % BVP. Tai planuojama užtikrinti ne tik laipsniškai nutraukiant ekonomikos atgaivinimo plano vykdymą, bet ir ribojant tam tikras išlaidas. Atnaujintoje programoje numatoma, kad skolos ir BVP santykis 2009 m. padidės iki 69,1 %, 2010 m. iš esmės išliks stabilus 69,4 % dydžio, o per kitus dvejus metus šiek tiek sumažės. Be biudžeto kryptų, čia atspindi bankų kapitalo atkūrimo ir dalyvavimo strateginio investavimo fondo ⁽⁵⁾ veikloje poveikis, kuris sudaro maždaug 0,75 % BVP, bet neįskaičiuojami potencialūs neapibrėžtieji išpareigojimai dėl garantijų programos. Remiantis Komisijos tarnybų tarpine prognoze, skolos santykis 2009 m. padidės iki 72,4 %, o 2010 m. – iki 76 % BVP; skirtumas nuo atnaujintoje stabilumo programoje pateiktų rodiklių paaiškinamas tuo, kad augimo ir valdžios sektoriaus deficito duomenys skirtingi.

⁽¹⁾ Vertinime visų pirma atsižvelgiama ne tik į Komisijos tarnybų 2009 m. sausio mėn. prognozę, bet ir į kitą po to gautą informaciją.

⁽²⁾ Todėl Komisijos tarnybų tarpinėje prognozėje numatoma, kad BVP 2009 m. sumažės 1,8 %; 2010 m. BVP augimas turėtų vėl padidėti iki 0,4 % pagerėjus sąlygoms finansų sektoriuje, padidėjus pasitikėjimui ir pasaulinei paklausai.

⁽³⁾ Dėl paskelbto Sutartyje numatytos pamatinės vertės nesilaikymo, kaip nurodyta Prancūzijos ekonomikos, pramonės ir užimtumo ministrės rašte, 2009 m. vasario 18 d. Komisija parengė pranešimą pagal Sutarties 104 straipsnio 3 dalį.

⁽⁴⁾ Vasario 6 d. rašte Prancūzijos ekonomikos, pramonės ir užimtumo ministrė nurodė, kad 2010 m. valdžios sektoriaus deficitą įvertintys yra 3,1 % BVP.

⁽⁵⁾ Strateginio investavimo fondai bus naudojami siekiant užtikrinti dalyvavimą įmonių kapitale.

- (7) Per visą programos laikotarpį gresia rizika, kad biudžeto rezultatai bus prastesni. Pirma, biudžeto rezultatai neatspindi (0,3 % BVP) prastesnių 2008 m. rezultatų – šis faktas neseniai patvirtintas minėtam rašte. Šie rezultatai taip pat susiję su tuo, kad ekonomikos pakilimo arba neutralios ekonomikos būklės laikotarpiu ⁽¹⁾ nebuvo vykdomas fiskalinis konsolidavimas, ir iš dalies lemia 2009 m. siektino deficito didinimą iki 4,4 % BVP (čia taip pat atsižvelgta į įmonių pelno mokesčių sumažinimą). Svarbiau tai, kad ši makroekonominė programos perspektyva neįtraukta dabar numatoma 2009 m. recesija – tai reiškia didelę riziką biudžetui ir net naujausiam vyriausybės paskelbtam siektino deficito rodikliui. Be to, neskaitant automatinių stabilizatorių poveikio, kyla rizika, kad bus nesilaikoma sveikatos priežiūros išlaidų planų ⁽²⁾. Galiausiai turint omenyje ankstesnius vietos valdžios veiklos rezultatų duomenis, kyla rizika, kad suplanuotų išlaidų planai nebus įgyvendinti. Rizika, kylanti skolos scenarijui, taip pat didelė ir atspindi biudžeto balanso riziką ir galimą finansų sektoriaus stabilizavimo priemonių poveikį.
- (8) Ilgalaikis visuomenės senėjimo poveikis biudžetui yra šiek tiek mažesnis už ES vidurkį, nes pensijoms skirtos išlaidos didėja šiek tiek lėčiau dėl jau pradėtų pensijų reformų, be kita ko, vadinamųjų specialiųjų pensijų režimų (pranc. *régimes spéciaux*) reformos, kuria siekiama sulygtinti reikiamą įmokų mokėjimo laikotarpį su kitų režimų taisyklėmis. Programoje nurodyta 2008 m. biudžeto būklė prastesnė už ankstesnėje programoje pateiktą pradinę padėtį, dėl to visuomenės senėjimo poveikis biudžetui didina tvarumo atotrūkį. Jei pradiniu tašku būtų laikoma Komisijos tarnybų tarpinėje prognozėje pateikta 2009 m. biudžeto būklė, tvarumo atotrūkis smarkiai padidėtų. Be to, esamas bendrosios skolos dydis viršija Sutartyje nurodytą pamatinę vertę. Minėtos Prancūzijos nustatytos finansų sektoriaus stabilizavimo programos galėtų daryti poveikį ilgalaikiam valstybės finansų tvarumui, jeigu vyriausybės paramos išlaidų nebūtų galima visiškai susigrąžinti ateityje. Didesnio pirminio biudžeto pertekliaus vidutinės trukmės laikotarpiu užtikrinimas, kaip jau numatyta programoje, padėtų mažinti valstybės finansų tvarumui kylančią vidutinę riziką.
- (9) Turimi Prancūzijos duomenys rodo, kad valdžios sektoriaus išlaidų perviršis per praeitą dešimtmetį nebuvo išskirtinis reiškinys, vadinasi, yra galiojančių biudžeto taisyklių trūkumų. 2008 m. liepos 23 d. Konstitucijos reforma nustatytas bendrasis tikslas, kad valdžios sektoriaus biudžetas būtų subalansuotas ⁽³⁾. Tačiau dėl to, kad tikslas turėti subalansuotą biudžetą nėra privalomas, kyla klausimas, ar įmanoma veiksmingai kontroliuoti, kaip jis įgyvendinamas. Reforma taip pat nustatomas daugiamečių biudžetas, kurį 2009–2012 m. laikotarpiu (kuris sutampa su stabilumo programos aprėpiamu laikotarpiu) 2009 m. patvirtino parlamentas. Ši reforma turėtų padėti geriau administruoti valstybės finansus ir pagerinti biudžetinę drausmę.

Be to, 2007 m. viduryje pradėjus bendrąją viešosios politikos peržiūrą, imtasi tam tikrų priemonių valstybės išlaidų veiksmingumui didinti, įskaitant valstybės tarnautojų skaičiaus mažinimą. 2008 m. įsigaliojo nauja skolos taisyklė, taikoma socialinės apsaugos subsektoriui ⁽⁴⁾.

- (10) Reaguodama į finansų krizę, Prancūzijos Vyriausybė ėmėsi tam tikrų priemonių stabilumui finansų sektoriuje užtikrinti. Kad sušvelnintų pasekmes Prancūzijos bankų kreditų teikimo galimybėms, vyriausybė nusprendė ⁽⁵⁾ išpirkti iki 40 mlrd. EUR subordinuotą bankų skolą neįsigydama balsavimo teisių. Už tai bankai įsipareigojo teikti daugiau paskolų įmonėms, kad būtų užtikrintas tokio dydžio

⁽¹⁾ Vertinimas, ar ekonomikos būklė yra pakilimas, ar nuosmukis, priklauso nuo gamybos apimtys atotrūkio, kuris 2007 ir 2008 m. buvo teigiamas (tai galėtų rodyti ekonomikos pakilimą), analizės, bet remiasi bendru ekonomikos vertinimu, kaip antai užimtumo, privataus vartojimo, investicijų arba išorės disbalanso, ir pagal šį bendrą vertinimą pradinės išvados gali keistis. Taigi Prancūzijos ekonomikos pakilimo laikotarpis turėjo būti 2007 m., o neutralios ekonomikos būklės laikotarpis – 2008 m. Nepaisant to, remiantis Komisijos tarnybų tarpine prognoze (žr. techninį vertinimą), struktūrinis balansas pablogėjo 0,3 ir 0,2 procentinio punkto BVP atitinkamai 2007 ir 2008 m.

⁽²⁾ Kai nominalusis sveikatos priežiūros išlaidų augimas daugiau nei 0,75 procentiniais punktais viršija 2009 metams Socialinės apsaugos finansavimo akto nustatytą tikslą, pradedama įspėjimo procedūra.

⁽³⁾ Naujosios Konstitucijos 34 straipsnio 4 dalis: „*Des lois de programmation déterminent les objectifs de l'action de l'État. Les orientations pluriannuelles des finances publiques sont définies par des lois de programmation. Elles s'inscrivent dans l'objectif d'équilibre des comptes des administrations publiques.*“.

⁽⁴⁾ Socialinės apsaugos sektoriaus skolos grąžinimą tvarko specialus fondas (*Caisse d'Amortissement de la Dette Sociale*). 2008 m. galiausiai įsigaliojo (2005 m. priimtas) naujas įstatymas, kuriame numatyta, kad kiekvienas naujas skolos pervedimas į fondą turi būti kompensuotas naujomis pajamomis, kad nebūtų padidintas fondo veikimo laikotarpis.

⁽⁵⁾ Iš šios sumos vyriausybė pateikė 21 mlrd. EUR sumą Komisijai, o ši ją patvirtino; 10,5 mlrd. EUR suma garantuota.

finansavimas, kuris atitiktų ekonominės veiklos vykdytojų poreikius. Be to, teisės aktu buvo patvirtinta, kad bus skirti 320 mlrd. EUR ⁽¹⁾ bankų skoloms garantuoti. Šia garantijų programa siekiama gerinti bankų galimybes gauti finansavimą, atsižvelgiant į didelę įtampą tarpbankinių paskolų rinkoje nuo finansų krizės pradžios. Už vyriausybės suteiktą jų paskolų garantiją bankai mokės priemoną ir suteiks užstatą.

- (11) Reaguodama į ekonomikos krizę, Prancūzijos Vyriausybė gruodžio 4 d. paskelbė ekonomikos atgaivinimo planą, kuriame, galima sakyti, darniai derinamos pajamų bei išlaidų priemonės ir kuris atitinka EEAP. Plano priemonės sudaro valstybės investicijos (daugiausia valstybinėms įmonėms, infrastruktūrai, moksliniams tyrimams ir krašto apsaugai), darbo rinkos priemonės (pavyzdžiui, mažosioms įmonėms taikomos nulinės darbdavio socialinio draudimo įmokos priimant naujus darbuotojus), parama įmonėms (pavyzdžiui, pagalba būsto ir automobilių gamybos sektoriams ir sparčiau vykdomi mokėjimai įmonėms, visų pirma MVĮ, iš centrinės valdžios biudžeto) ir parama namų ūkių perkamajai galiai didinti (iš esmės 2009 m. balandžio mėn. 200 EUR subsidijos mažų pajamų namų ūkiams). Šių priemonių paketą galima laikyti tikslingu ir teikiamu laiku. Priemonės, apie kurias pranešta, yra laikinos, todėl gali būti atšauktos ir nedaro poveikio valstybės finansų būklei po 2010 m. Vyriausybė taip pat įgyvendina tam tikras struktūrines reformas, kurios turėtų daryti teigiamą poveikį potencialiam ekonomikos augimui ir kartu ilguoju laikotarpiu – valstybės finansams. Kiek tai susiję su prekių ir paslaugų rinkomis, minėtu ekonomikos modernizavimo įstatymu siekiama didinti potencialųjį augimą, visų pirma skatinant asmenų verslumą ir mažinant esamas kliūtis konkurencijai, įskaitant mažmeninės prekybos sektoriuje. Darbo rinkos srityje taip pat priimta naujų įstatymų, visų pirma dėl darbo rinkos lankstumo ir užimtumo garantijų pusiausvyros. 2008 m. birželio mėn. priimtu darbo rinkos modernizavimo įstatymu, kuriuo į nacionalinę teisę perkeliamas pirmasis tarp profesinio socialinių partnerių susitarimas, siekiama užtikrinti, kad sutartys būtų patikimesnės ir lankstesnės. Taip pat vykdoma svarbi socialinio dialogo procedūrų reforma, kad būtų lengviau sudaryti daugumos susitarimus. Šios priemonės susijusios su vidutinės trukmės reformų darbotvarke ir šaliai skirtomis rekomendacijomis, kurias Komisija, remdamasi Lisabonos ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo strategija, pasiūlė 2009 m. sausio 28 d.
- (12) 2007 ir 2008 m., kai ekonominės sąlygos buvo palankesnės, pablogėjus valstybės finansų būklei, 2009 m. fiskalinės politikos kryptys ekonomikos nuosmukio laikotarpiu yra ekspansinės (ir atspindi Prancūzijos Vyriausybės atsaką į EEAP). Todėl valstybės finansai bus konsoliduojami pagal programą, tačiau atsižvelgiant į didelę biudžeto tikslų (kurie rodo daug didesnę negu 3 % biudžeto deficitą 2009 ir 2010 m.) riziką, vidutinės trukmės tikslas, kuris yra struktūrinis biudžeto balansas, iki 2012 m. nebus pasiektas.

Tokiomis aplinkybėmis Prancūzija gali sumažinti išlaidų perviršio riziką, jei įgyvendins ir papildomai tobulins valstybės finansų sistemą, visų pirma kiek tai susiję su išlaidų taisyklėmis. Galiausiai, atsižvelgiant į minėtą skolos projekcijų riziką, skolos santykis, atspindintis 2009 m. ekspansines fiskalines politikos kryptis, bus didelis ir vėlesniais metais reikės imtis ryžtingų veiksmų šiai tendencijai sustabdyti.

- (13) Kiek tai susiję su duomenų pateikimo reikalavimais, nustatytais elgesio kodekse dėl stabilumo ir konvergencijos programų, programoje pateikti visi privalomi ir daugelis neprivalomų duomenų ⁽²⁾.

Daroma bendra išvada, kad, nepadarius pakankamos pažangos tuo metu, kai ekonominės sąlygos buvo palankesnės, ir pablogėjus ekonominei padėčiai, visų pirma per paskutinį 2008 m. ketvirtį, 2008 m. susidarė šiek tiek didesnis negu 3 % BVP biudžeto deficitas. Stekdama pasipriešinti smarkiam ekonomikos nuosmukiui, vyriausybė patvirtino ekonomikos atgaivinimo planą, kuris atitinka EEAP ir yra pakankamai tikslingas, laikinas ir teikiamas laiku. Dėl šio laikino biudžeto išlaidų padidinimo ir smarkaus ekonomikos nuosmukio valstybės biudžeto deficitas 2009 m. toliau didės. Vėlesniais metais programoje numatomas valstybės finansų konsolidavimas vykdant ribojamojo pobūdžio fiskalinę politiką, visų pirma 2010 m. Rizika pirmiausia susijusi su programoje pateiktomis labai palankiomis makroekonominėmis prielaidomis ir dabartine neaiškia ekonomine aplinka, bet ji taip pat atspindi neprivalomą išlaidų taisyklių pobūdį. Todėl gali prireikti didesnių konsolidavimo pastangų vėlesniais programos metais, kai ekonomika pradės stiprėti. Jau patvirtintos struktūrinės reformos turėtų padėti didinti potencialųjį augimą ir konkurencingumą ir remti konsolidavimo procesą.

⁽¹⁾ Iš šios sumos vyriausybė pateikė 265 mlrd. EUR sumą Komisijai, o ši ją patvirtino.

⁽²⁾ Nepateiktos trumpalaikių ir ilgalaikių palūkanų normų prielaidos.

Atsižvelgiant į pateiktą vertinimą Prancūzija raginama:

- i) kaip numatyta, 2009 m. taikyti fiskalines priemones, įskaitant skatinamąsias priemones laikantis EEAP bei Stabilumo ir augimo pakto, kartu įgyvendinant tikslą išvengti tolesnio valstybės finansų būklės blogėjimo;
- ii) atsižvelgiant į numatomą ekonominės veiklos gerėjimą, imtis konsolidavimo veiksmų 2010 m. ir toliau spartinti koregavimo tempą, siekiant užtikrinti, kad deficitas būtų greitai sumažintas iki mažesnės už pamatinę vertę ribos, taip pradėdant mažinti skolos ir BVP santykį;
- iii) veiksmingai taikyti galiojančias išlaidų taisykles ir imtis tolesnių veiksmų siekiant garantuoti, kad visuose subsektoriuose būtų siekiama valdžios sektoriaus nustatytų daugiamečių išlaidų mažinimo tikslų ir tokiu būdu būtų sumažintas išlaidų ir BVP santykis, ir toliau įgyvendinti priemones pagal bendrąją viešosios politikos peržiūrą. Įgyvendinti struktūrinių reformų programą, visų pirma kiek tai susiję su pensijų sistemos tvarumu.

Pagrindinių makroekonominių ir biudžeto projekcijų palyginimas

		2007 m.	2008 m.	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.
Realusis BVP (pokytis, %)	2008 m. gruodžio mėn. SP	2,2	1,0	0,2– 0,5	2,0	2,5	2,5
	2009 m. sausio mėn. COM	2,2	0,7	– 1,8	0,4	nėra duomenų	nėra duomenų
	2007 m. lapkričio mėn. SP	2– 2,5	2– 2,5	2,5	2,5	2,5	2,5
SVKI infliacija (%)	2008 m. gruodžio mėn. SP	1,6	3,3	1,5	1¼	1¼	1¼
	2009 m. sausio mėn. COM	1,6	3,2	0,8	1,5	nėra duomenų	nėra duomenų
	2007 m. lapkričio mėn. SP	1,4	1,7	1,6	1,6	1,6	1,6
Gamybos apimtys atotrūkis ⁽¹⁾ (% potencialiojo BVP)	2008 m. gruodžio mėn. SP	0,4	– 0,6	– 1,8	– 1,6	– 1,1	– 0,4
	2009 m. sausio mėn. COM ⁽²⁾	1,8	1,0	– 1,7	– 2,3	nėra duomenų	nėra duomenų
	2007 m. lapkričio mėn. SP	– 0,8	– 0,8	– 0,6	– 0,5	– 0,3	0,0
Grynasis skolinimas ir (arba) skolinimasis, palyginti su kitomis pasaulio šalimis (% BVP)	2008 m. gruodžio mėn. SP	– 2,8	– 3,4	– 2,6	– 2,5	– 2,4	– 2,4
	2009 m. sausio mėn. COM	– 2,8	– 3,8	– 4,0	– 3,9	nėra duomenų	nėra duomenų
	2007 m. lapkričio mėn. SP	– 2,3	– 2,5	– 2,3	– 2,2	– 2,1	– 2,0
Valdžios sektoriaus pajamos (% BVP)	2008 m. gruodžio mėn. SP	49,7	49,8	49,6	50,0	50,0	50,2
	2009 m. sausio mėn. COM	49,7	49,6	49,4	49,9	nėra duomenų	nėra duomenų
	2007 m. lapkričio mėn. SP	50,7	50,4	50,1	50,0	50,0	50,0
Valdžios sektoriaus išlaidos (% BVP)	2008 m. gruodžio mėn. SP	52,4	52,7	53,5	52,7	52,0	51,3
	2009 m. sausio mėn. COM	52,4	52,7	54,9	54,9	nėra duomenų	nėra duomenų
	2007 m. lapkričio mėn. SP	53,2	52,6	51,9	51,2	50,6	49,9
Valdžios sektoriaus balansas (% BVP)	2008 m. gruodžio mėn. SP	– 2,7	– 2,9	– 3,9	– 2,7	– 1,9	– 1,1
	p.m.: Finansų ministerija	– 2,7	– 3,2	– 4,4	– 3,1	– 2,3	– 1,5
	2009 m. sausio mėn. COM	– 2,7	– 3,2	– 5,4	– 5,0	nėra duomenų	nėra duomenų
	2007 m. lapkričio mėn. SP	– 2,4	– 2,3	– 1,7	– 1,2	– 0,6	0,0

		2007 m.	2008 m.	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.
Pirminis balansas (% BVP)	2008 m. gruodžio mėn. SP	0,1	0,0	- 1,1	0,1	0,9	1,7
	2009 m. sausio mėn. COM	0,1	- 0,3	- 2,6	- 2,1	nėra duomenų	nėra duomenų
	2007 m. lapkričio mėn. SP	0,2	0,5	0,9	1,4	2,0	2,5
Pagal ciklą pakoreguotas balansas ⁽¹⁾ (% BVP)	2008 m. gruodžio mėn. SP	- 2,9	- 2,6	- 3,0	- 1,9	- 1,4	- 0,9
	2009 m. sausio mėn. COM	- 3,5	- 3,7	- 4,6	- 3,8	nėra duomenų	nėra duomenų
	2007 m. lapkričio mėn. SP	- 2,0	- 1,9	- 1,4	- 1,0	- 0,4	0,0
Struktūrinis balansas ⁽²⁾ (% BVP)	2008 m. gruodžio mėn. SP	- 2,9	- 2,6	- 3,0	- 1,9	- 1,4	- 0,9
	2009 m. sausio mėn. COM	- 3,6	- 3,8	- 4,6	- 3,8	nėra duomenų	nėra duomenų
	2007 m. lapkričio mėn. SP	- 2,0	- 1,9	- 1,4	- 1,0	- 0,4	0,0
Bendroji valdžios sektoriaus skola (% BVP)	2008 m. gruodžio mėn. SP	63,9	66,7	69,1	69,4	68,5	66,8
	2009 m. sausio mėn. COM	63,9	67,1	72,4	76,0	nėra duomenų	nėra duomenų
	2007 m. lapkričio mėn. SP	64,2	64,0	63,2	61,9	60,2	57,9

Pastabos:

⁽¹⁾ Programose nurodytas gamybos apimtys atotrūkis ir pagal ciklą pakoreguotas balansas pagal Komisijos tarnybų perskaičiavimus remiantis programose pateikta informacija.

⁽²⁾ Remiantis numatomu 1,6 %, 1,4 %, 0,9 % ir 1,0 % augimo potencialu atitinkamai 2007–2010 m.

⁽³⁾ Pagal ciklą pakoreguotas balansas atėmus vienkartines ir kitas laikinas priemones. Pagal naujausią programą vienkartinės ir kitos laikinosios priemonės yra lygios nuliui per visą programos laikotarpį (2007–2012 m.), o pagal Komisijos tarnybų 2009 m. sausio mėn. tarpinę prognozę – 0,1 % BVP 2007 m., 0,1 % 2008 m. (visos deficitą mažinančios) ir lygios nuliui 2009 ir 2010 m.

Šaltinis:

Stabilumo programa (SP); Komisijos tarnybų 2009 m. sausio mėn. tarpinės prognozės (COM); Komisijos tarnybų skaičiavimai.

TARYBOS NUOMONĖ

2009 m. kovo 10 d.

dėl atnaujintos 2008–2011 m. Graikijos stabilumo programos

(2009/C 64/02)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1997 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1466/97 dėl biudžeto būklės priežiūros stiprinimo ir ekonominės politikos priežiūros bei koordinavimo ⁽¹⁾, ypač į jo 5 straipsnio 3 dalį (stabilumo programų atveju),

atsižvelgdama į Komisijos rekomendaciją,

pasikonsultavusi su Ekonomikos ir finansų komitetu,

PATEIKĖ ŠIĄ NUOMONĘ:

- (1) 2009 m. kovo 10 d. Taryba išnagrinėjo atnaujintą 2008–2011 m. Graikijos stabilumo programą ⁽²⁾.
- (2) Pastarąjį dešimtmetį Graikijos ekonomika sparčiai augo po 4 % per metus. Kartu smarkiai išaugo vidaus ir išorės makroekonominis disbalansas, dėl to sparčiai susidarė užsienio skola, o valstybės skola ir toliau išliko didelė. Atsižvelgiant į dabartinės pasaulio masto ekonomikos ir finansų krizės poveikį Graikijos ekonomikai, įsiskolinimo našta tampa dar sunkesnė dėl numanomo rizikos perkainojimo.

Remiantis Komisijos tarnybų 2009 m. sausio mėn. tarpine prognoze, realusis BVP augimas 2008 m. sulėtėjo iki 2,9 % ir 2009 m. turėtų smarkiai sulėtėti, bet išlikti teigiamas. Kadangi valdžios sektoriaus biudžeto deficitas nuo 2007 m. ir toliau viršija 3 % BVP ribą ⁽³⁾, o valstybės skolos santykis – vienas didžiausių ES, Graikija, kad dar labiau nepakenktų ilgalaikiam valstybės finansų tvarumui ir šalies konkurencingumui, negali imtis fiskalinio skatinimo. Todėl fiskalinių skatinamųjų priemonių nenumatoma. Graikijos valdžios institucijos 2009 m. biudžeto įstatyme teikė tam tikrų priemonių, kuriomis siekiama užtikrinti socialinę sanglaudą, įskaitant pašalpas mažas pajamas gaunantiems namų ūkiams. Graikijai kyla uždavinys užtikrinti esminį fiskalinį konsolidavimą, kartu gerinant valstybės finansų kokybę ir šalinant veiksnius, lemiančius didelį ekonomikos vidaus ir išorės disbalansą.

- (3) Makroekonominiam scenarijuje, kuriuo pagrįsta programa, numatoma, kad realusis BVP augimas nuo 3 % 2008 m. sumažės iki 1,1 % 2009 m., o vėliau per likusį programos laikotarpį vėl padidės iki vidutiniškai 1,75 %. Remiantis šiuo metu turima informacija ⁽⁴⁾, makroekonominis scenarijus pagrįstas optimistinėmis 2009 ir vėlesnių metų augimo prielaidomis. Visų pirma programoje numatoma, kad privačiojo vartojimo ir (kiek mažiau) investicijų augimo rodikliai išliks dideli dėl palankaus užimtumo augimo ir optimistinio pastarųjų iniciatyvų investicijoms remti ir ES struktūrinių fondų

⁽¹⁾ OL L 209, 1997 8 2, p. 1. Šiame tekste nurodytus dokumentus galima rasti tinklavietėje:

http://ec.europa.eu/economy_finance/about/activities/sgp/main_en.htm

⁽²⁾ 2009 m. vasario 6 d. Graikijos valdžios institucijos pateikė programos papildymą, kuriame paaiškinami biudžete numatyti mokesčių didinimo priemonių ir suplanuotos biudžetinės procedūros reformos pokyčiai. Papildyme nepateikta stabilumo programoje apibrėžtos fiskalinės strategijos pokyčių; nesikeičia nei makroekonominis scenarijus, nei biudžeto projekcijos.

⁽³⁾ Remiantis duomenimis, kuriuos Graikijos valdžios institucijos pranešė 2008 m. spalio mėn. ir kuriuos patvirtino Eurostatas, valdžios sektoriaus biudžeto deficitas 2007 m. pasiekė 3,5 % BVP dydį, ir viršijo 3 % BVP pamatinę vertę. Atsižvelgdama į praneštą Sutartyje nustatytas pamatinės vertės pažeidimą, 2009 m. vasario 18 d. Komisija parengė pranešimą pagal Sutarties 104 straipsnio 3 dalį.

⁽⁴⁾ Vertinime visų pirma atsižvelgiama į Komisijos tarnybų 2009 m. sausio mėn. prognozę, bet taip pat į kitą po to gautą informaciją.

lėšoms įsisavinti poveikio vertinimo. Be to, Graikijos prekybos partnerių ekonominės veiklos nuosmukis ir prastesnės tarptautinės prekybos perspektyvos lemia didelę programoje numatyto makroekonominio scenarijaus blogėjimo riziką ir daugiausia atspindi laivybos bei turizmo sektorių pažeidžiamumą per dabartinę krizę. Programoje pateiktos infliacijos projekcijos yra tikroviškos, nors išorės disbalanso raida vidutinės trukmės laikotarpiu yra šiek tiek per daug optimistinė.

- (4) Atnaujintoje programoje apskaičiuota, kad 2008 m. valdžios sektoriaus biudžeto deficitas – 3,7 % BVP (įskaitant 0,4 % BVP deficitą mažinančias vienkartinės priemonės), t. y. 0,25 procentinio punkto didesnis už Komisijos tarnybų 2009 m. sausio mėn. tarpinėje prognozėje pateiktą projekciją. Tačiau ankstesnėje atnaujintoje programoje nustatytas 1,6 % BVP siektinas rodiklis. Šis 2 procentinių punktų nuokrypis atspindi tiek nesurinktas pajamas, tiek išlaidų perviršį. Visų pirma apskaičiuota, kad pajamos yra maždaug 1 procentiniu punktu BVP mažesnės, nei numatyta sudarant biudžetą – tai daugiausia susiję su mažesniais nei numatyta 2008 m. įgyvendintų pajamų didinimo priemonių rezultatais. Planuotos išlaidos viršytos dar maždaug 1 procentiniu punktu BVP – daugiausia dėl nukrypimo nuo suplanuoto pirminių einamųjų išlaidų dydžio ir, konkrečiai, didesnio nei numatyta viešojo vartojimo ir darbo užmokesčio.
- (5) Remiantis atnaujinta programa, siekiama, kad 2009 m. deficitas būtų 3,7 % BVP (įskaitant 0,5 % BVP deficitą mažinančias vienkartinės priemonės) – tai atitinka Komisijos tarnybų tarpinę prognozę. Palyginti su biudžeto tikslu, užsibrėžtu 2009 m. biudžeto įstatyme, kurį Parlamentas patvirtino 2008 m. gruodžio 21 d., šis rodiklis padidintas $1\frac{3}{4}$ procentinio punkto BVP. Naujuoju biudžeto tikslu atsižvelgiama į prastesnius nei tikėtasi biudžeto rezultatus 2008 m. Naujuoju biudžeto tikslu atsižvelgiama į prastesnius nei numatyta biudžeto rezultatus 2008 m. Jis taip pat atspindi nuosaikesnę bendrųjų pajamų projekciją, kuri sumažinta 1 procentiniu punktu BVP, o valstybės išlaidos padidintos 0,4 procentinio punkto BVP. Vis dėlto numatoma, kad pajamų santykis 2009 m. padidės beveik 1 procentiniu punktu BVP remiantis tuo, kad 2008 m. rugsėjo mėn. priimtas ir į 2009 m. biudžeto įstatymą įtrauktas mokesčių pajamų didinimo priemonių paketas. Siekiant užtikrinti, kad būtų pasiekti patikslinti tikslai, programoje numatomos tam tikros priemonės (neskaitant į 2009 m. biudžeto įstatymą įtrauktų priemonių), kuriomis siekiama riboti pirmosios valstybės išlaidas ir racionalizuoti valstybės išlaidų administravimą. Šios naujosios priemonės, kurios turėtų būti priimtos 2009 m., programoje aiškiai nedetalizuojamos. Bendros fiskalinės politikos kryptys 2009 m. bus iš esmės neutralios.
- (6) Programoje apibrėžta biudžeto strategija siekiama struktūrinį biudžeto deficitą nuo 4,5 % BVP 2008 m. sumažinti iki 4,3 % 2009 m. ir 2,2 % iki 2011 m., o vidutinės trukmės tikslo, kuris yra struktūrinis biudžeto balansas (t. y. pagal ciklą pakoreguotas balansas atmetus vienkartinės ir kitas laikinas priemonės), per programos laikotarpį pasiekti neplanuojama. Užsibrėžus, kad siektinas nominalusis biudžeto deficitas 2009 m. būtų 3,7 % BVP, šis rodiklis per programos laikotarpį sumažės iki 3,2 % BVP 2010 m. ir 2,6 % iki 2011 m. Panašiai iki 2011 m. bus pasiektas pirminio biudžeto balanso 1,7 % BVP perteklius, palyginti su 0,8 % 2009 m. Lyginant struktūrinius rodiklius, tai būtų vidutiniškai 0,75 procentinio punkto BVP pagerėjimas. Biudžeto konsolidavimas 2010 m. ir 2011 m. daugiausia pagrįstas didelio užmojo išlaidų mažinimu, kuris vis dėlto nėra iki galo pagrįstas konkrečiomis priemonėmis. Numatoma, kad bendroji valdžios sektoriaus skola, kuri 2008 m. turėtų būti 94,6 % BVP, 2009 m. ir 2010 m. viršys 96 % BVP, o 2011 m. vėl sumažės iki 94,75 %. Skolos santykis 2009 m. padidėja ne tik padidėjus biudžeto deficitui ir sumažėjus BVP augimui, bet ir dėl nemažo atsargų ir srautų koregavimo.
- (7) Gresia rizika, kad biudžeto rezultatai gali būti gerokai prastesni. Visų pirma programos pagrindinis makroekonominis scenarijus pagrįstas palankiomis augimo prielaidomis. 2009 m. taip pat kyla rizika dėl galimo nukrypimo nuo pakeisto 2009 m. biudžeto tikslo, pirmiausia atsižvelgiant į praeityje būdingą pakartotinį išlaidų perviršį ir nesurenkamas pajamas. Nuo 2010 m. rizika atsiranda dėl nepakankamos informacijos apie priemones numatomam konsolidavimui remti, visų pirma kiek tai susiję su išlaidomis. Be to, numatomas tam tikrų kategorijų išlaidų sumažinimas yra, *prima facie*, didelio užmojo. Su planuojama skolos ir BVP santykio raida susijusi rizika taip pat atrodo padidinta, nes kyla iš rizikos, susijusios su biudžeto deficito projekcijomis. Minėta rizika gali padidėti dėl netikrumo, susijusio su atsargų ir srautų koregavimu, kurio sudedamųjų dalių informacijos programoje, kaip ir praeityje, nepateikiama. Be to, skolos ir BVP santykis galėtų dar didėti dėl galimų skolą didinančių finansinių sandorių, vykdomų įgyvendinant finansų sektoriaus paramos priemones. Programoje nėra nurodytas galimas šio finansinių priemonių paketo poveikis skolos raidai.

- (8) Šiuo metu pagal bendrai sutartą metodą rengiamos ilgalaikės pensijų išlaidų projekcijos; tikėtina, kad ilgalaikis visuomenės senėjimo poveikis biudžetui gerokai viršys ES vidurkį. Programoje nurodyta 2008 m. biudžeto būklė prastesnė už pradinę ankstesnės atnaujintos programos būklę, dėl to didėtų ilgalaikio visuomenės senėjimo poveikio biudžetui problema. Be to, esamas bendrosios skolos lygis smarkiai viršija Sutartyje nurodytą pamatinę vertę. Norint jį sumažinti reikia ilgą laiką pasiekti didelį pirminių perteklių. Sumažinti didelę ilgalaikio valstybės finansų tvarumo riziką būtų lengviau, jei vidutinės trukmės laikotarpiu būtų išlaikytas didelis pirminis perteklius ir toliau reformuojama pensijų sistema siekiant apriboti tikėtiną didelį su visuomenės senėjimu susijusių išlaidų padidėjimą. Minėta Graikijos įgyvendintų finansų sektoriaus stabilizavimo programų keliama rizika galėtų daryti neigiamą poveikį ilgalaikiam valstybės finansų tvarumui, visų pirma poveikiu valdžios sektoriaus skolai, nors tam tikras vyriausybės suteiktos paramos išlaidas ateityje būtų galima susigrąžinti.
- (9) Vidutinės trukmės biudžeto sistema išlieka netvirta, ir jos taikymo rezultatai prasti. Graikijos fiskaliniai pokyčiai yra susiję su nepakankama valstybės išlaidų kontrole, o pajamų projekcijos iki šiol nuolat būdavo optimistinės. Be to, nepaisant pastaraisiais metais pasiektos pažangos, struktūrinės ir endeminės problemos, susijusios su Graikijos vyriausybės sąskaitų registravimu, taip pat trukdė laiku ir veiksmingai kontroliuoti pajamas ir išlaidas. Programoje numatoma tęsti vykdomą biudžeto reformą ir toliau siekti pažangos įgyvendinant programinį biudžeto sudarymą, siekiant pagerinti valstybės išlaidų stebėseną ir administravimą, didinti skaidrumą ir nustatyti daugiametę biudžetinės procedūros planavimo perspektyvą. Tačiau visiškas biudžetinės procedūros reformos įgyvendinimas numatytas 2012 m.
- (10) Reaguodama į finansų krizę, Graikijos Vyriausybė patvirtino tam tikras priemones finansų sektoriaus stabilumui užtikrinti, įskaitant indėlių garantijų iki 100 000 EUR priemonę. Priemonių paketą sudaro kapitalo atkūrimo programa, pagal kurią kredito įstaigoms mainais už privilegijuotąsias akcijas suteikiamas naujas kapitalas, garantijų programa, taikoma naujiems išskolinimams, kurių gražinimo terminas – nuo trijų mėnesių iki trejų metų, ir vertybinių popierių programa, pagal kurią reikalavimus atitinkančioms kredito įstaigoms suteikiamos vyriausybės obligacijos ir didinamos jų likvidumo užtikrinimo galimybės, visų pirma su ECB. Bendra šio paketo vertė – 28 mlrd. EUR (maždaug 10 % BVP).
- (11) Remiantis programa, fiskalinė politika nukreipta į investuotojų pasitikėjimo atkūrimą ir makroekonominio disbalanso šalinimą. Kadangi Graikijos Vyriausybė, atsižvelgdama į tai, kad neturi galimybių imtis fiskalinių priemonių, ir į didelį ekonomikos disbalansą, reaguodama į ekonominės veiklos sulėtėjimą, nepatvirtino trumpalaikių skatinamųjų priemonių paketo, kuris atitiktų EEAP. Programoje numatyta tam tikrų struktūrinių priemonių (įskaitant turizmo sektoriui skirtas specifines priemones), nedarantių tiesioginio poveikio biudžetui, pavyzdžiui, priemonių užimtumo lygiui išlaikyti, verslo investicijoms skatinti, be kita ko, užmezgant privačiojo ir valstybės sektorių partnerystę, paskolų teikimui MVĮ skatinti ir ES lėšų įsisavinimui gerinti. Atnaujintoje programoje taip pat nurodyta nemažai kitų struktūrinių reformų priemonių, kurios yra ilgalaikės valstybės finansų kokybės ir tvarumo gerinimo strategijos dalis, pavyzdžiui, viešųjų išlaidų valdymo ir kontrolės reforma ir pastaruoju metu patvirtintos pensijų reformos įgyvendinimas. Šios priemonės yra susijusios su vidutinės trukmės reformų darbotvarke ir šaliai skirtomis rekomendacijomis, kurias Komisija, remdamasi Lisabonos ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo strategija, pasiūlė 2009 m. sausio 28 d.
- (12) Graikija priėmė konsolidavimo programą, kuria siekiama 2009 m. apriboti fiskalinės būklės blogėjimą ir iki 2011 m. sumažinti valdžios sektoriaus biudžeto deficitą iki mažesnės negu 3 % BVP riba. Remiantis (perskaiciuoto) struktūrinio balanso pokyčiu, bendros fiskalinės politikos kryptys iš esmės yra neutralios 2009 m., o 2010 m. – ribojamosios. Konkrečiau – programoje užsibrėžta įgyvendinti 1,5 procentinio punkto BVP struktūrinį koregavimą 2010 m. ir tolesnį, maždaug 0,5 procentinio punkto struktūrinį koregavimą 2011 m. Tačiau atsižvelgiant į biudžetinių planų riziką, numatomo konsolidavimo gali neužtekti siekiant įgyvendinti tikslus, o nominalusis deficitas išliks didesnis už 3 % BVP pamatinę vertę. Atsižvelgiant į didelį Graikijos ekonomikos vidaus ir išorės disbalansą, fiskalinio koregavimo tempas nepakankamas ir nevisiškai paremtas konkrečiomis ilgalaikėmis priemonėmis 2010 m. ir 2011 m., ypač kiek tai susiję su išlaidomis. Galiausiai atsižvelgiant į minėtą skolos projekcijų riziką, skolos ir BVP santykis per visą programos laikotarpį gali padidėti, o tai daugiausia atspindėtų nepakankamą pažangą mažinant valdžios sektoriaus deficitą.

- (13) Remiantis duomenų pateikimo reikalavimais, nustatytais elgesio kodekse dėl stabilumo ir konvergencijos programų, programoje trūksta tam tikrų privalomų ir neprivalomų duomenų ⁽¹⁾.

Daroma bendra išvada, kad programoje numatoma vidutinės trukmės laikotarpiu sumažinti biudžeto deficitą, bet laiku ir veiksmingai nesprenžžiama struktūrinio Graikijos ekonomikos disbalanso problema ir nestabdoma valstybės skolos didėjimo tendencija. Nors konsolidavimo strategija po 2009 m. pagrįsta ilgalaikiu išlaidų apribojimu ir didesnėmis mokesčinėmis pajamomis, programoje neapibrėžiamos konkrečios priemonės planuojamam biudžetiniams koregavimui visiškai paremti 2010 m. ir 2011 m. Be to, atsižvelgiant į staigų pasaulio ekonominės aplinkos pablogėjimą, kai programos makroekonominio scenarijaus augimo prielaidos yra palankios, kyla rizika, kad padėtis bus blogesnė, nei numatyta biudžeto strategijoje.

Konsolidavimas tam tikru mastu priklauso nuo kovos su mokesčių slėpimu, kuri tik iš dalies remiama mokesčių administravimo reformomis, rezultatai, o planuojamą išlaidų sumažinimą iš dalies atsveria planai didinti darbo užmokesčių ir socialinius pervedimus. Norint užtikrinti patikimus ir tvarius Graikijos valstybės finansus, būtų labai svarbu stiprinti fiskalinio konsolidavimo strategiją, paremtą ilgalaikėmis priemonėmis einamosioms pirminėms išlaidoms, įskaitant viešojo sektoriaus darbo užmokesčių, kontroliuoti. Be to, programoje numatomas koregavimas tik iš dalies remiamas struktūrine politika valstybės finansų kokybei gerinti. Atsižvelgiant į struktūrinį veiksmų, lemiančių konkurencingumo sumažėjimą ir išorės disbalanso didėjimą, pobūdį, reikėtų skubiai įgyvendinti ryžtingas struktūrines reformas. Perspektyvoje skolos dydis, kuris ir toliau yra vienas iš didžiausių ES, ir numatomas su visuomenės senėjimu susijusių išlaidų didėjimas turės neigiamos įtakos ilgalaikiam valstybės finansų tvarumui.

Atsižvelgiant į pirmiau pateiktą įvertinimą, Graikija raginama:

- i) žymiai sustiprinti fiskalinio konsolidavimo strategiją jau 2009 m., pasitelkiant tiksliai apibrėžtas ilgalaikes priemones einamosioms išlaidoms apriboti, įskaitant atsargią viešojo sektoriaus darbo užmokesčio politiką, ir taip prisidėti prie būtino skolos ir BVP santykio mažinimo;
- ii) užtikrinti, kad fiskalinio konsolidavimo priemonės taip pat būtų nukreiptos valstybės finansų kokybei didinti vykdant visapusišką reformų programą, atsižvelgiant į būtiną ekonomikos reguliavimą, kad būtų atkurtas prarastas konkurencingumas ir sprendžiama esamo išorės disbalanso problema;
- iii) nedelsiant įgyvendinti politiką mokesčių administravimui reformuoti ir biudžetinės procedūros veikimui toliau gerinti, didinant skaidrumą ir detalizuojant biudžeto strategiją ilgesniam laikotarpiui, bei nustatyti pirminių einamųjų išlaidų veiksmingumo stebėsenos, kontrolės ir didinimo mechanizmus;
- iv) atsižvelgiant į didėjančią skolą ir numatomą su visuomenės senėjimu susijusių išlaidų padidėjimą, stiprinti ilgalaikį valstybės finansų tvarumą tęsiant vykdomas sveikatos priežiūros ir pensijų sistemos reformas.

Be to, Graikija raginama tobulinti statistikos valdymą ir statistinių duomenų kokybę bei gerinti elgesio kodekse nustatytų duomenų pateikimo reikalavimų laikymąsi.

Pagrindinių makroekonominių ir biudžeto projekcijų palyginimas

		2007 m.	2008 m.	2009 m.	2010 m.	2011 m.
Realusis BVP (pokytis %)	2009 m. sausio mėn. SP	4,0	3,0	1,1	1,6	2,3
	2009 m. sausio mėn. COM	4,0	2,9	0,2	0,7	nėra duomenų
	2007 m. gruodžio mėn. SP	4,1	4,0	4,0	4,0	nėra duomenų

⁽¹⁾ Visų pirma nepateikti duomenys, susiję su valdžios sektoriaus išlaidomis pagal funkcijas ir informacija apie skolos pokyčius ir atsargų bei srautų koregavimo sudedamąsias dalis (skirtumai tarp grynujų pinigų ir mokėtinų sumų, grynasis sukauptas finansinis turtas, vertinimo poveikis ir kt.), su likvidžiu finansiniu turtu ir grynąja finansine skola.

		2007 m.	2008 m.	2009 m.	2010 m.	2011 m.
SVKI infliacija (%)	2009 m. sausio mėn. SP	3,0	4,3	2,6	2,5	2,4
	2009 m. sausio mėn. COM	3,0	4,3	2,5	2,7	nėra duomenų
	2007 m. gruodžio mėn. SP	2,9	2,8	2,7	2,6	nėra duomenų
Gamybos apimtys atotrūkis ⁽¹⁾ (% potencialiojo BVP)	2009 m. sausio mėn. SP	2,2	1,9	0,3	- 0,8	- 1,0
	2009 m. sausio mėn. COM ⁽²⁾	3,0	2,8	0,5	- 1,2	nėra duomenų
	2007 m. gruodžio mėn. SP	1,3	1,2	1,2	nėra duomenų	nėra duomenų
Grynasis skolinimas (skolinimasis), palyginti su kitomis pasaulio šalimis (% BVP)	2009 m. sausio mėn. SP	- 12,1	- 12,8	- 11,4	- 10,8	- 10,0
	2009 m. sausio mėn. COM	- 12,1	- 11,7	- 11,2	- 11,6	nėra duomenų
	2007 m. gruodžio mėn. SP	- 12,8	- 12,7	- 12,5	- 12,2	nėra duomenų
Valdžios sektoriaus pajamos (% BVP)	2009 m. sausio mėn. SP	39,9	40,0	41,0	41,1	41,2
	2009 m. sausio mėn. COM	40,0	39,9	40,8	40,0	nėra duomenų
	2007 m. gruodžio mėn. SP	39,9	41,1	41,7	42,3	nėra duomenų
Valdžios sektoriaus išlaidos (% BVP)	2009 m. sausio mėn. SP	43,4	43,7	44,7	44,3	43,8
	2009 m. sausio mėn. COM	43,4	43,4	44,5	44,2	nėra duomenų
	2007 m. gruodžio mėn. SP	42,6	42,7	42,5	42,3	nėra duomenų
Valdžios sektoriaus balansas (% BVP)	2009 m. sausio mėn. SP	- 3,5	- 3,7	- 3,7	- 3,2	- 2,6
	2009 m. sausio mėn. COM	- 3,5	- 3,4	- 3,7	- 4,2	nėra duomenų
	2007 m. gruodžio mėn. SP	- 2,7	- 1,6	- 0,8	0,0	nėra duomenų
Pirminis balansas (% BVP)	2009 m. sausio mėn. SP	0,6	0,3	0,8	1,2	1,7
	2009 m. sausio mėn. COM	0,6	0,6	0,6	0,0	nėra duomenų
	2007 m. gruodžio mėn. SP	1,2	2,4	3,1	3,8	nėra duomenų
Pagal ciklą pakoreguotas balansas ⁽¹⁾ (% BVP)	2009 m. sausio mėn. SP	- 4,4	- 4,5	- 3,8	- 2,8	- 2,2
	2009 m. sausio mėn. COM	- 4,8	- 4,7	- 3,9	- 3,7	nėra duomenų
	2007 m. gruodžio mėn. SP	- 3,4	- 2,4	- 2,3	nėra duomenų	nėra duomenų

		2007 m.	2008 m.	2009 m.	2010 m.	2011 m.
Struktūrinis balansas ⁽³⁾ (% BVP)	2009 m. sausio mėn. SP	- 4,4	- 4,5	- 4,3	- 2,8	- 2,2
	2009 m. sausio mėn. COM	- 4,6	- 5,0	- 4,7	- 3,7	nėra duomenų
	2007 m. gruodžio mėn. SP	- 3,1	- 2,4	- 2,3	nėra duomenų	nėra duomenų
Bendroji valdžios sektoriaus skola (% BVP)	2009 m. sausio mėn. SP	94,8	94,6	96,3	96,1	94,7
	2009 m. sausio mėn. COM	94,8	94,0	96,2	98,4	nėra duomenų
	2007 m. gruodžio mėn. SP	93,4	91,0	87,3	82,9	nėra duomenų

Pastabos:

- (¹) Programose nurodytas gamybos apimtys atotrūkis ir pagal ciklą pakoreguotas balansas pagal Komisijos tarnybų perskaičiavimus remiantis programose pateikta informacija.
- (²) Remiantis numatomu 3,2 %, 2,7 %, 2,8 % ir 2,5 % potencialiu augimu atitinkamai 2008–2011 m.
- (³) Pagal ciklą pakoreguotas balansas atmetus vienkartinės ir kitas laikinas priemones. Vienkartinės ir kitos laikinosios priemonės pagal naujausią programą sudaro 0,4 % BVP 2008 m. ir 0,5 % 2009 m. (visos mažinančios deficitą) ir pagal Komisijos tarnybų sausio mėn. tarpinę prognozę – 0,4 % BVP 2008 m. ir 0,8 % 2009 m. (visos mažinančios deficitą).

Šaltinis:

Stabilumo programa (SP); Komisijos tarnybų 2009 m. sausio mėn. tarpinės prognozės (COM); Komisijos tarnybų skaičiavimai.

II

(Komunikatai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ IR ORGANŲ PRIIMTI KOMUNIKATAI

KOMISIJA

Neprieštaravimas praneštai koncentracijai**(Byla COMP/M.5433 — Sanacorp/V.D. Linde)****(Tekstas svarbus EEE)**

(2009/C 64/03)

2009 m. kovo 4 d. Komisija nusprendė neprieštarauti dėl pavadinime praneštos koncentracijos ir paskelbti ją suderinama su bendrąja rinka. Šis sprendimas priimamas remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 6 straipsnio 1 dalies b punktu. Visas šio sprendimo tekstas yra vokiečių kalba. Sprendimas bus viešai paskelbtas tada, kai iš jo bus pašalinta profesine paslaptimi laikoma informacija. Sprendimą bus galima rasti:

- Europa interneto svetainės konkurencijos skylyje (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Ši svetainė suteikia galimybę rasti atskirus sprendimus dėl koncentracijos, įskaitant tokių sprendimų indeksus pagal įmonės pavadinimą, bylos numerį, priėmimo datą ir sektorių,
- elektroniniu formatu EUR-Lex interneto svetainėje 32009M5433 dokumento numeriu. EUR-Lex svetainėje galima rasti įvairius Europos teisės dokumentus (<http://eur-lex.europa.eu>).

Neprieštaravimas praneštai koncentracijai**(Byla COMP/M.5438 — NBC Universal/De Agostini Communications/IMI Investimenti/Cattleya)****(Tekstas svarbus EEE)**

(2009/C 64/04)

2009 m. kovo 2 d. Komisija nusprendė neprieštarauti dėl pavadinime praneštos koncentracijos ir paskelbti ją suderinama su bendrąja rinka. Šis sprendimas priimamas remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 6 straipsnio 1 dalies b punktu. Visas šio sprendimo tekstas yra anglų kalba. Sprendimas bus viešai paskelbtas tada, kai iš jo bus pašalinta profesine paslaptimi laikoma informacija. Sprendimą bus galima rasti:

- Europa interneto svetainės konkurencijos skylyje (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Ši svetainė suteikia galimybę rasti atskirus sprendimus dėl koncentracijos, įskaitant tokių sprendimų indeksus pagal įmonės pavadinimą, bylos numerį, priėmimo datą ir sektorių,
- elektroniniu formatu EUR-Lex interneto svetainėje 32009M5438 dokumento numeriu. EUR-Lex svetainėje galima rasti įvairius Europos teisės dokumentus (<http://eur-lex.europa.eu>).

IV

(Pranešimai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ IR ORGANŲ
PRANEŠIMAI

KOMISIJA

Euro kursas ⁽¹⁾

2009 m. kovo 18 d.

(2009/C 64/05)

1 euro =

Valiuta	Valiutos kursas	Valiuta	Valiutos kursas		
USD	JAV doleris	1,3130	AUD	Australijos doleris	1,9840
JPY	Japonijos jena	128,94	CAD	Kanados doleris	1,6563
DKK	Danijos krona	7,4508	HKD	Honkongo doleris	10,1787
GBP	Svaras sterlingas	0,93910	NZD	Naujosios Zelandijos doleris	2,4753
SEK	Švedijos krona	10,9630	SGD	Singapūro doleris	2,0004
CHF	Šveicarijos frankas	1,5332	KRW	Pietų Korėjos vonas	1 859,60
ISK	Islandijos krona		ZAR	Pietų Afrikos randas	12,9205
NOK	Norvegijos krona	8,8090	CNY	Kinijos ženminbi juanis	8,9740
BGN	Bulgarijos levas	1,9558	HRK	Kroatijos kuna	7,4395
CZK	Čekijos krona	26,988	IDR	Indijos rupija	15 677,22
EEK	Estijos kronos	15,6466	MYR	Malaizijos ringitas	4,8351
HUF	Vengrijos forintas	301,70	PHP	Filipinų pesas	63,480
LTL	Lietuvos litas	3,4528	RUB	Rusijos rublis	45,1795
LVL	Latvijos latas	0,7075	THB	Tailando batas	47,025
PLN	Lenkijos zlotas	4,5427	BRL	Brazilijos realas	2,9982
RON	Rumunijos lėja	4,2965	MXN	Meksikos pesas	18,5133
TRY	Turkijos lira	2,2459	INR	Indijos rupija	67,3440

⁽¹⁾ Šaltinis: valiutų perskaičiavimo kursai paskelbti ECB.

VALSTYBIŲ NARIŲ PRANEŠIMAI

Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 562/2006, nustatančio taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas) (OL C 247, 2006 10 13, p. 1, OL C 153, 2007 7 6, p. 5, OL C 192, 2007 8 18, p. 11, OL C 271, 2007 11 14, p. 14, OL C 57, 2008 3 1, p. 31, OL C 134, 2008 5 31, p. 14, OL C 207, 2008 8 14, p. 12, OL C 331, 2008 12 21, p. 13, OL C 3, 2009 1 8, p. 5), 2 straipsnio 15 punkte nurodytų leidimų gyventi atnaujintas sąrašas

(2009/C 64/06)

2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 562/2006, nustatančio taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas), 2 straipsnio 15 punkte nurodytų leidimų gyventi sąrašas skelbiamas, atsižvelgiant į valstybių narių pagal Šengeno sienų kodekso 34 straipsnį Komisijai pateiktą informaciją.

Informacija skelbiama Oficialiajame leidinyje, be to, kas mėnesį atnaujinamą informaciją galima rasti Teisingumo, laisvės ir saugumo generalinio direktorato svetainėje.

AUSTRIJA

OL C 192, 2007 8 18 skelbto sąrašo pakeitimas

- *Gewöhnlicher Sichtvermerk gemäß § 6 Abs. 1 Z. 1 FrG 1992 (von Inlandsbehörden sowie Vertretungsbehörden bis 31 Dezember 1992 in Form eines Stempels ausgestellt)*
(Įprasta viza – antspaudas pagal 1992 m. Įstatymo dėl užsieniečių 6 straipsnio 1 dalies 1 punktą (išduota Austrijos valdžios ir atstovaujančiųjų institucijų iki 1992 m. gruodžio 31 d.))
- *Aufenthaltstitel in Form einer grünen Vignette bis Nr. 790.000*
(Leidimas gyventi – žalia įklija iki Nr. 790.000)
- *Aufenthaltstitel in Form einer grün-weißen Vignette ab Nr. 790.001*
(Leidimas gyventi – žaliai balta įklija nuo Nr. 790.001)
- *Aufenthaltstitel in Form der Vignette entsprechend der Gemeinsamen Maßnahme 97/11/II des Rates vom 16. Dezember 1996, Amtsblatt L 7 vom 10. Januar 1997 zur einheitlichen Gestaltung der Aufenthaltstitel (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 1998 bis 31. Dezember 2004)*
(Austrijoje nuo 1998 m. sausio 1 d. iki 2004 m. gruodžio 31 d. išduotas leidimas gyventi – įklija pagal 1996 m. gruodžio 16 d. Tarybos priimtus bendruosius veiksmus dėl vienodos leidimų apsigyventi formos (97/11/TVR), 1997 m. sausio 10 d. Oficialusis leidinys L 7)
- *Aufenthaltstitel „Niederlassungsnachweis“ im Kartenformat ID1 entsprechend der Gemeinsamen Maßnahmen aufgrund der Verordnung (EG) Nr. 1030/2002 des Rates vom 13. Juni 2002 zur einheitlichen Gestaltung des Aufenthaltstitels für Drittstaatsangehörige (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 2003 bis 31. Dezember 2005)*
(Austrijoje nuo 2003 m. sausio 1 d. iki 2005 m. gruodžio 31 d. išduotas leidimas gyventi „neterminuotas įsisteigimo leidimas“ (vok. „Niederlassungsnachweis“) – ID1 kortelė pagal bendruosius veiksmus, atsižvelgiant į 2002 m. birželio 13 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1030/2002, nustatantį vienodą leidimų apsigyventi trečiųjų šalių piliečiams formą)
- *Aufenthaltstitel in Form der Vignette entsprechend der Gemeinsamen Maßnahmen aufgrund der Verordnung (EG) Nr. 1030/2002 des Rates vom 13. Juni 2002 zur einheitlichen Gestaltung des Aufenthaltstitels für Drittstaatsangehörige (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 2005 bis 31. Dezember 2005)*
(Austrijoje nuo 2005 m. sausio 1 d. iki 2005 m. gruodžio 31 d. išduotas leidimas gyventi – įklija pagal bendruosius veiksmus, atsižvelgiant į 2002 m. birželio 13 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1030/2002, nustatantį vienodą leidimų apsigyventi trečiųjų šalių piliečiams formą)

- Aufenthaltstitel „Niederlassungsbewilligung“, „Familienangehöriger“, „Daueraufenthalt-EG“, „Daueraufenthalt-Familienangehöriger“ und „Aufenthaltsbewilligung“ im Kartenformat ID1 entsprechend der Gemeinsamen Maßnahmen aufgrund der Verordnung (EG) Nr. 1030/2002 des Rates vom 13. Juni 2002 zur einheitlichen Gestaltung des Aufenthaltstitels für Drittstaatsangehörige (in Österreich ausgegeben seit 1. Januar 2006)

(Austrijoje nuo 2006 m. sausio 1 d. išduodami leidimai gyventi: „neterminuotas įsisteigimo leidimas“ (vok. „Niederlassungsbewilligung“), „šeimos narys“ (vok. „Familienangehöriger“), „nuolatinis gyvenimas – EB“ (vok. „Daueraufenthalt-EG“), „nuolatinis gyvenimas – šeimos narys“ (vok. „Daueraufenthalt-Familienangehöriger“) ir „leidimas gyventi“ (vok. „Aufenthaltsbewilligung“) – ID1 kortelė pagal bendrusius veiksmus, atsižvelgiant į 2002 m. birželio 13 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1030/2002, nustatantį vienodą leidimų apsigyventi trečiųjų šalių piliečiams formą)

Der Bezeichnung der Aufenthaltstitel „Niederlassungsbewilligung“ und „Aufenthaltsbewilligung“ sind der jeweilige Aufenthaltzweck beigefügt. Eine „Niederlassungsbewilligung“ kann nur für folgende Zwecke erteilt werden: „Schlüsselkraft“, „ausgenommen Erwerbstätigkeit“, „unbeschränkt“, „beschränkt“ sowie „Angehöriger“.

(Su neterminuotu įsisteigimo leidimu (vok. „Niederlassungsbewilligung“) ir leidimu gyventi (vok. „Aufenthaltsbewilligung“) nurodoma, koku tikslu atvykstama gyventi. Neterminuotas įsisteigimo leidimas (vok. „Niederlassungsbewilligung“) gali būti išduodamas tik šiais tikslais: „pagrindinis darbuotojas“ (vok. „Schlüsselkraft“), „išskyrus profesinę veiklą“ (vok. „ausgenommen Erwerbstätigkeit“), „neribotas“ (vok. „unbeschränkt“), „ribotas“ (vok. „beschränkt“) ir „šeimos narys“ (vok. „Angehöriger“))

Eine „Aufenthaltsbewilligung“ kann für folgende Zwecke erteilt werden: „Rotationsarbeitskraft“, „Betriebsentsandter“, „Selbständiger“, „Künstler“, „Sonderfälle unselbständiger Erwerbstätigkeit“, „Schüler“, „Studierender“, „Sozialdienstleistender“, „Forscher“, „Familiengemeinschaft“ sowie „Humanitäre Gründe“.

(Leidimas gyventi (vok. „Aufenthaltsbewilligung“) gali būti išduodamas šiais tikslais: „pagal rotacijos principą dirbantis asmuo“ (vok. „Rotationsarbeitskraft“), „komandiruotas darbuotojas“ (vok. „Betriebsentsandter“), „savarankiškai dirbantis asmuo“ (vok. „Selbständiger“), „menininkas“ (vok. „Künstler“), „ypatingi, nesavarankiško darbo atvejai“ (vok. „Sonderfälle unselbständiger Erwerbstätigkeit“), „moksleivis“ (vok. „Schüler“), „studentas“ (vok. „Studierender“), „socialinių paslaugų teikėjas“ (vok. „Sozialdienstleistender“), „tyrėjas“ (vok. „Forscher“), „šeimos susijungimas“ (vok. „Familiengemeinschaft“) ir „humanitarinės priežastys“ (vok. „Humanitäre Gründe“))
- „Daueraufenthaltskarte“ zur Dokumentation des gemeinschaftsrechtlichen Aufenthalts- und Niederlassungsrechtes für Angehörige von freizügigkeits-berechtigten EWR-Bürgern gem. § 54 NAG 2005

(„Nuolatinio gyvenimo kortelė“ (vok. „Daueraufenthaltskarte“), skirta patvirtinti teisę gyventi ir įsikurti pagal Bendrijos teisę EEE piliečių, turinčių teisę į laisvą judėjimą, šeimos nariams pagal 2005 m. Įstatymo dėl įsikūrimo ir gyvenimo (vok. NAG) 54 straipsnį)
- „Bestätigung über den Antrag auf Verlängerung des Aufenthaltstitels“ in Form einer Vignette aufgrund § 24/1 NAG 2005

(„Patvirtinimas, kad pateikta paraiška dėl leidimo gyventi pratęsimo“ – įklia pagal 2005 m. Įstatymo dėl įsikūrimo ir gyvenimo (vok. NAG) 24 straipsnio 1 dalį)
- Lichtbildausweis im Kartenformat für Träger von Privilegien und Immunitäten in den Farben rot, gelb, blau, grün, braun, grau und orange, ausgestellt vom Bundesministerium für auswärtige Angelegenheiten.

(Užsienio reikalų ministerijos išduota raudonos, geltonos ir mėlynos spalvų tapatybės kortelė su nuotrauka privilegijų ir imunitetą turintiems asmenims)
- Lichtbildausweis im Kartenformat für Träger von Privilegien und Immunitäten in den Farben rot, gelb, blau, grün, braun, grau und orange, ausgestellt vom Bundesministerium für auswärtige Angelegenheiten.

(Užsienio reikalų ministerijos išduota raudonos, geltonos, mėlynos, žalios, rudos, pilkos ir oranžinės spalvų tapatybės kortelė su nuotrauka privilegijų ir imunitetą turintiems asmenims)
- Konventionsreisepass in Buchform im Format ID 3 (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 1996 bis 27. August 2006)

(Kelionės dokumentas – ID 3 formato knygelė (išduota Austrijoje nuo 1996 m. sausio 1 d. iki 2006 m. rugpjūčio 27 d.))
- Konventionsreisepass in Buchform im Format ID 3 mit integriertem elektronischen Mikrochip (in Österreich ausgegeben seit 28. August 2006)

(Kelionės dokumentas – ID 3 formato knygelė su integruotu elektroniniu lustu (išduodama Austrijoje nuo 2006 m. rugpjūčio 28 d.))
- Fremdenpass in Buchform im Format ID 3 (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 1996 bis 27. August 2006)

(Užsieniečio pasas – ID 3 formato knygelė (išduota Austrijoje nuo 1996 m. sausio 1 d. iki 2006 m. rugpjūčio 27 d.))

- Fremdenpass in Buchform im Format ID 3 mit integriertem elektronischen Mikrochip (in Österreich ausgegeben seit 28. August 2006)

(Užsieniečio pasas – ID 3 formato knygelė su integruotu elektroniniu lustu (išduodama Austrijoje nuo 2006 m. rugpjūčio 28 d.))

Sonstige Dokumente, die zum Aufenthalt in Österreich oder zur Wiedereinreise nach Österreich berechtigen:

Kitas dokumentas, suteikiantis jo turėtojui teisę gyventi Austrijoje arba pakartotinai atvykti į Austriją:

Liste der Reisenden für Schülerreisen innerhalb der Europäischen Union im Sinne des Beschlusses des Rates vom 30. November 1994 über die gemeinsame Maßnahme über Reiserleichterungen für Schüler von Drittstaaten mit Wohnsitz in einem Mitgliedstaat

(Mokyklinės kelionės Europos Sąjungoje dalyvių sąrašas pagal 1994 m. lapkričio 30 d. Tarybos sprendimą dėl bendrųjų veiksmų dėl trečiųjų šalių moksleivių, kurie gyvena vienoje iš valstybių narių, galimybės keliauti)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 562/2006, nustatančio taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas) (OL C 247, 2006 10 13, p. 85, OL C 153, 2007 7 6, p. 15), 19 straipsnio 2 dalyje nurodytų akredituotiems diplomatinių ir konsulinių atstovybių nariams ir jų šeimos nariams valstybių narių užsienio reikalų ministerijų išduotų kortelių atnaujinti pavyzdžiai

(2009/C 64/07)

Akredituotiems diplomatinių ir konsulinių atstovybių nariams ir jų šeimos nariams valstybių narių užsienio reikalų ministerijų išduotų kortelių pavyzdžiai, kaip nurodyta 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 562/2006, nustatančio taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas), 19 straipsnio 2 dalyje, skelbiami remiantis pagal Šengeno sienų kodekso 34 straipsnį valstybių narių Komisijai perduota informacija.

Informacija skelbiama Oficialiajame leidinyje, be to, kas mėnesį atnaujinamą informaciją galima rasti Teisingumo, laisvės ir saugumo generalinio direktorato svetainėje.

MALTA

1.

Bearer may enjoy from privileges and immunities as foreseen by the Diplomatic Immunities and Privileges Act, Chapter 191 of the Laws of Malta, and is an exempt person in accordance with the Immigration Act, Chapter 217 of the Laws of Malta.

Further information may be obtained by contacting the Protocol and Consular Services Directorate at the Ministry of Foreign Affairs on 00356 2204 2281.

Išduodama diplomatinį rangą turintiems misijos vadovams ir misijos personalo nariams, jų namų ūkiams priklausantiems sutuoktiniams ir 18–21 m. vaikams

2.

Bearer may enjoy from privileges and immunities as foreseen by the Diplomatic Immunities and Privileges Act, Chapter 191 of the Laws of Malta, and is an exempt person in accordance with the Immigration Act, Chapter 217 of the Laws of Malta.

Further information may be obtained by contacting the Protocol and Consular Services Directorate at the Ministry of Foreign Affairs on 00356 2204 2281.

Išduodama misijos administracijos ir techninio personalo nariams, jų namų ūkiams priklausantiems sutuoktiniams ir 18–21 m. vaikams

3.

Bearer may enjoy from privileges and immunities as foreseen by the Diplomatic Immunities and Privileges Act, Chapter 191 of the Laws of Malta, and is an exempt person in accordance with the Immigration Act, Chapter 217 of the Laws of Malta.

Further information may be obtained by contacting the Protocol and Consular Services Directorate at the Ministry of Foreign Affairs on 00356 2204 2281.

Išduodama Maltos vyriausybės patvirtintų tarptautinių organizacijų nariams, jų namų ūkiams priklausančiams sutuoktiniams ir 18–21 m. vaikams

4.

Bearer may enjoy from privileges and immunities as foreseen by the Diplomatic Immunities and Privileges Act, Chapter 191 of the Laws of Malta, and is an exempt person in accordance with the Immigration Act, Chapter 217 of the Laws of Malta.

Further information may be obtained by contacting the Protocol and Consular Services Directorate at the Ministry of Foreign Affairs on 00356 2204 2281.

Išduodama užsienio šalių Garbės konsulato pareigūnams Maltoje

5.

Bearer may enjoy from privileges and immunities as foreseen by the Diplomatic Immunities and Privileges Act, Chapter 191 of the Laws of Malta, and is an exempt person in accordance with the Immigration Act, Chapter 217 of the Laws of Malta.

Further information may be obtained by contacting the Protocol and Consular Services Directorate at the Ministry of Foreign Affairs on 00356 2204 2281.

Išduodama Maltos garbės konsulams

Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 562/2006, nustatančio taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas) (OL C 316, 2007 12 28, p. 1, OL C 134, 2008 5 31, p. 16, OL C 177, 2008 7 12, p. 9, OL C 200, 2008 8 6, p. 10, OL C 331, 2008 12 31, p. 13, OL C 3, 2009 1 8, p. 10, OL C 37, 2009 2 14, p. 10), 2 straipsnio 8 punkte nurodytų sienos perėjimo punktų atnaujintas sąrašas

(2009/C 64/08)

2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 562/2006, nustatančio taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas), 2 straipsnio 8 punkte nurodytų sienos perėjimo punktų sąrašas skelbiamas, atsižvelgiant į valstybių narių pagal Šengeno sienų kodekso 34 straipsnį Komisijai pateiktą informaciją.

Informacija skelbiama Oficialiajame leidinyje, be to, kas mėnesį atnaujinamą informaciją galima rasti Teisingumo, laisvės ir saugumo generalinio direktorato svetainėje.

ŠVEDIJA

OL C 316, 2007 12 28 skelbtos informacijos pakeitimas

Oro erdvės sienos

Naujas sienos perėjimo punktas (atidarytas 2009 m. vasario 1 d.):

Pajala–Ylläs oro uostas (Pajalos savivaldybė)

PRANEŠIMAI, SUSIJĘ SU EUROPOS EKONOMINE ERDVE

ELPA PRIEŽIŪROS TARNYBA

Kvietimas pateikti pastabas pagal ELPA valstybių susitarimo dėl Priežiūros institucijos ir Teisingumo Teismo įsteigimo 3 protokolo I dalies 1 straipsnio 2 dalį dėl valstybės pagalbos Islandijos būsto finansavimo fondą atleidžiant nuo valstybės garantijos įmokos

(2009/C 64/09)

2008 m. birželio 27 d. Sprendimu Nr. 406/08/KOL, pateiktu originalo kalba po šios santraukos, ELPA priežiūros institucija pradėjo procedūrą pagal ELPA valstybių susitarimo dėl Priežiūros institucijos ir Teisingumo Teismo įsteigimo 3 protokolo I dalies 1 straipsnio 2 dalį. Islandijos valdžios institucijoms perduota šio sprendimo kopija.

ELPA priežiūros institucija kviečia ELPA valstybes, ES valstybes nares ir suinteresuotąsias šalis per vieną mėnesį nuo šio pranešimo paskelbimo teikti pastabas dėl minėtos priemonės šiuo adresu:

EFTA Surveillance Authority
Registry
Rue Belliard 35
1040 Brussels
BELGIQUE/BELGIUM

Šios pastabos bus perduotos Islandijos valdžios institucijoms. Pastabas teikianti suinteresuotoji šalis gali pateikti pagrįstą raštišką prašymą neatskleisti jos tapatybės.

SANTRAUKA

Islandijos paskolų rinkoje veikiantis Islandijos būsto finansavimo fondas (toliau – BFF) yra viešosios teisės reglamentuojama valstybės institucija. Todėl pagal Islandijos viešosios teisės bendruosius principus visiems fondo įsipareigojimams suteikiama valstybės garantija be jokių specialiųjų įstatyminių nuostatų šiuo klausimu.

Ši garantija jau buvo teikiama prieš įsigaliojant EEE susitarimui 1994 m. sausio 1 d. Su garantija susiję klausimai nagrinėjami remiantis ne dabartinėmis naujai pagalbai skirtomis procedūromis, bet procedūromis, skirtomis esamai pagalbai. Šios procedūros esmė – BFF yra atleistas nuo garantijos įmokos, nors kitos pagal panašius į BFF principus veikiančios įmonės ją mokėti privalo. Pagal Įstatymą Nr. 121/1997 ir jo vėlesnius pakeitimus (Įstatymas Nr. 70/2000 ir Įstatymas Nr. 180/2000) tokios institucijos turi mokėti garantijos įmokas. Dabartinės įmokos dydis – 0,0625 % neįvykdytų įsipareigojimų per ketvirtį.

Pradine ELPA priežiūros institucijos (toliau – Institucija) nuomone, BFF atleidimas nuo garantijos įmokos prilygsta valstybės pagalbai, kaip nurodyta EEE susitarimo 61 straipsnio 1 dalyje. Be to, Institucijai kyla abejonių, ar šis atleidimas suderinamas su EEE susitarimu. Išlygos, numatytos 61 straipsnio 2 ir 3 dalyse, šiuo atveju atrodo netinkamos. Be to, Institucija nemano, kad EEE susitarimo 59 straipsnio 2 dalies nuostatos galėtų būti taikomos BFF valdomai bendrai paskolų sistemai.

Nors tam tikros būsto finansavimo paskolos gali būti laikomos visuotinės ekonominės svarbos paslaugomis, kaip nurodyta 59 straipsnio 2 dalyje, ir dėl šios priežasties joms gali būti skiriama pagalba, Institucijos pradine nuomone, bendra BFF paskolų sistema yra per didelės apimties, kad atitiktų 59 straipsnio 2 dalies

sąlygas. Institucijai nebuvo pateikta jokios informacijos, kuri leistų manyti, kad rinka apskritai negalėtų teikti būsto finansavimo paslaugų prieinamomis sąlygomis. Pagal bendrą BFF paskolų sistemą jas gali gauti bet kuris asmuo, nepaisant jo pajamų ir turto dydžio bei planuojamo finansuoti būsto kainos ir dydžio apribojimų. Be to, paskolos gali būti teikiamos bet kur, neatsižvelgiant į vietos būsto finansavimo prieinamumą ar neprieinamumą.

Jeigu galutiniame sprendime Institucijos pradinė nuomonė bus patvirtinta, neteisėtą pagalbą reikės grąžinti.

Sprendimu pradėti procedūrą neprieštarujama galutiniam Institucijos sprendimui.

Visos suinteresuotosios šalys kviečiamos teikti pastabas Institucijai per mėnesį nuo šio sprendimo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* ir jo EEE priede.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 406/08/COL

of 27 June 2008

to initiate the formal investigation procedure with regard to the relief of the Icelandic Housing Financing Fund from payment of a State guarantee premium

(Iceland)

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY ⁽¹⁾,

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ⁽²⁾, in particular to Articles 59, 61 to 63 and Protocol 26 thereof,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽³⁾, in particular to Article 24 thereof,

Having regard to Article 1(2) of Part I and Articles 4(4) and 6 of Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement ⁽⁴⁾,

Having regard to the Authority's Guidelines ⁽⁵⁾ on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement,

Having regard to the Authority's Decision No 195/04/COL of 14 July 2004 on the implementing provisions referred to under Article 27 of Part II of Protocol 3 ⁽⁶⁾,

Having regard to the Authority's Decision No 405/08/COL of 27 June 2008 close the formal investigation procedure with regard to the Icelandic Housing Financing Fund ⁽⁷⁾,

Whereas:

I. FACTS

1. Procedure

By letter dated 28 September 2007 (Event No 442805), the Authority requested information from the Icelandic authorities regarding State guarantees and the obligation to pay a State guarantee premium under the Act on State Guarantees. By letter from the Icelandic Mission to the European Union dated 24 October 2007, forwarding the letter from the Icelandic Ministry of Finance of the same date, received and registered by the Authority on 25 October 2007 (Events No 448739 and 449598), the Icelandic authorities responded to this request.

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the Authority.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the EEA Agreement.

⁽³⁾ Hereinafter referred to as the Surveillance and Court Agreement.

⁽⁴⁾ Hereinafter referred to as Protocol 3.

⁽⁵⁾ Guidelines on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement and Article 1 of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, adopted and issued by the Authority on 19 January 1994, published in the *Official Journal of the European Union* (hereinafter referred to as OJ) L 231 and EEA Supplement No 32 of 3 September 1994. The Guidelines were last amended on 19 December 2007. Hereinafter referred to as the State Aid Guidelines. The updated version of the State Aid Guidelines is published on the Authority's website: <http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldstateaid/guidelines/>

⁽⁶⁾ Published in OJ C 139, 25.5.2006, p. 57 and EEA Supplements No 26 of 25 May 2006.

⁽⁷⁾ Not published yet. The non-confidential full text of the Decision will be available at: www.eftasurv.int/fieldofwork/fieldstateaid/stateaidregistry/

The case was subject to discussions between the representatives of the Authority and the Icelandic Government on 7 September 2007 in Brussels and on 29 October 2007 in Reykjavik as well as between the representatives of the Authority and the complainant, the Icelandic Financial Services Association, in a meeting on 6 March 2008 in Brussels.

2. Description of the relevant Icelandic law provisions

2.1. Introduction

The Housing Financing Fund (hereafter referred to as the HFF) is a State institution governed by public law, cf. Article 4 of the Housing Act No 44/1998 (*lög um húsnæðismál*). As such, it enjoys, under the general principles of Icelandic public law, a State guarantee on all its obligations without any special legal provision to that effect. The same applied to its predecessor, the State Housing Agency, and the State Building Fund and the Workers' Housing Fund operated by the Agency as well as the State Housing Board, cf. Act No 97/1993 on the State Housing Agency (*lög um Húsnæðisstofnun ríkisins*).

On 1 January 1999, the Housing Act No 44/1998 entered into force. Under the terms of the Housing Act, the Housing Financing Fund replaced the former State Housing Agency and took over its predecessor's obligations. Furthermore, the State Building Fund and the Workers' Housing Fund were merged and taken over by the HFF ⁽¹⁾.

2.2. Act No 37/1961 on State Guarantees, as amended by Act No 65/1988

Act No 68/1987 introduced an obligation to pay a guarantee premium to the State for State guarantees that were not subject to the risk premium. Article 8 of the Act No 37/1961 on State Guarantees (*lög um ríkisábyrgðir*), as subsequently amended by Act No 65/1988 on State Guarantees, (*lög um breytingu á lögum nr. 37/1961, um ríkisábyrgðir, með síðari breytingum*) required banks, credit funds, financial institutions, enterprises and other such entities that, according to law, enjoy a State guarantee whether through the ownership of the State or other reasons, to pay a guarantee premium to the State as regards their commitments towards foreign entities. In contrast, no similar premium was imposed on domestic commitments at the time of the entry into force of the EEA Agreement in Iceland on 1 January 1994.

The premium was set at 0,0625 % per quarter on the principal of foreign commitments based on their average for each period, cf. paragraph 2 of Article 8. Loans for which a risk premium had been paid, certain export guarantees and commitments due to credit balance in domestic currency accounts did not constitute basis for calculation of the guarantee premium, cf. paragraph 2 of Article 9 of the Act.

In its submission of 24 October 2007, the Icelandic Government has claimed that the State Housing Agency was not liable to pay a guarantee premium under the terms of the Act No 37/1961 on State Guarantees. The Government did not, however, present arguments as to why the general obligation should not also cover the State Housing Agency. The Authority does not dispute the statement of the Icelandic Government that the Agency in fact never paid any premium as it did not have any foreign commitments. However, this does not change the fact that according to the Act, the Agency would have been liable for the premium in the event of undertaking foreign commitments. Hence, the Authority is of the preliminary opinion that the obligation to pay a guarantee premium did indeed apply to any foreign financial commitments that the State Housing Agency might have had.

2.3. Act No 121/1997 on State Guarantees

On 22 December 1997, a new Act on State Guarantees No 121/1997 was adopted. This Act, which entered into force on 1 January 1998, extended the obligation to pay a premium also to cover domestic commitments. Paragraphs 1 and 2 of Article 6 of the Act stated:

'Banks, credit funds, financial institutions, enterprises and other such entities that according to law enjoy or have enjoyed the guarantee of the Treasury, whether through the ownership of the State or for other reasons shall pay a guarantee premium on their State-guaranteed commitments. ...

The guarantee premium according to paragraph 1 shall amount to 0,0625 % per quarter on the principal of foreign commitments subject to the premium and 0,0375 % per quarter on the principal of the average of domestic commitments during each payment period, cf. Article 8. The proceeds shall accrue to the Treasury.' ⁽²⁾.

⁽¹⁾ For more information on this aspect and the continuity of activities, see the Authority's Decision No 405/08/COL.

⁽²⁾ Translation of the Act available at the website of the Ministry of Finance.

Article 7 of Act No 121/1997 provides for an exemption from the general obligation to pay a premium pursuant to Article 6 of the Act. In its original form paragraph 1 of Article 7 read as follows:

'Credits on which a risk premium has been paid cf. Article 4, housing bonds issued by the Housing Bond Division of the State Housing Agency, commitments in lieu of deposits in deposit accounts of deposit money banks and government-guaranteed export guarantees as well as the Central Bank of Iceland are exempt from payment of the guarantee premium cf. Article 6.' (emphasis added)

The State Housing Agency had other commitments than those relating to housing bonds issued by the Housing Bond Division of the Agency. It therefore seems to follow from an *a contrario* interpretation of Article 7 that the main rule on the payment of a fee was applicable to such activities. The same goes for the other public bodies operating on the basis of Act No 97/1993: the State Housing Board, the State Building Fund and the Workers' Housing Fund.

The Icelandic Government has, however, in its letter of 24 October 2007, submitted that as regards commitments other than housing bonds, the levying of the guarantee fee 'was based on questionable legal basis'. According to the Government, due to their social character, the State Building Fund and the Workers' Housing Fund, operated by the Agency, were never intended to pay a guarantee premium under the Act. In this respect, the Government refers to a memorandum of 16 October 1998 by the Minister of Social Affairs as well as a report of a working group of June 1999 on the collection of a guarantee premium of the debts of the State Building Fund and the Workers' Housing Fund and the HFF ⁽¹⁾. The conclusion of the working group's report was that it was arguable that the commitments of the State Building Fund and Workers' Housing Funds fell outside the scope of Article 6 of Act No 121/1997. In arriving at that conclusion, the working group stated that the funds were of a social character which justified that they were operated under the responsibility of the State and were dependant on State contributions as well as always having been operated with a negative interest margin. Furthermore, the report referred to the general comments to the bill, which became Act No 121/1997, whereby distinction was made between funds in 'commercial' operation and those with a social role.

For the reasons set out below, the Authority questions this legal reasoning:

- first, according to Article 6 of the Act: 'Banks, credit funds, financial institutions, enterprises and other such entities that according to law enjoy or have enjoyed the guarantee of the Treasury, whether through the ownership of the State or for other reasons shall pay a guarantee premium on their State-guaranteed commitments'. Even assuming, hypothetically, that HFF was not considered a 'bank, credit fund, financial institution or enterprise' the wording 'any other entities' seems to indicate that the provision covers all bodies enjoying a State guarantee, irrespective of operating form. Furthermore, it was considered necessary to explicitly exempt the commitments related to the Housing Bond Division, cf. Article 7 of the Act,
- second, as will be shown below in point 2.4, the preparatory works to Act No 70/2000 contain several statements which indicate that the Act was based on the premise that the HFF was indeed, at that time, subject to the guarantee premium on other commitments than those related to the housing bonds,
- third, a specific provision in the 2001 Supplementary Budget Act was inserted to cancel the debts relating to unpaid premiums the HFF had accrued under Act No 121/1997 until the entry into force of Act No 70/2000 ⁽²⁾. Such a provision would hardly have been necessary if the HFF and its predecessors had never been subject to the premium,
- fourth and finally, as far as the Authority can understand, the comments referred to by Iceland concerning the distinction between funds in commercial operation on the one hand, and those with a social role on the other, did not relate to the issue of whether or not a guarantee premium should be collected for commitments enjoying a State guarantee. Rather, they indicate that the legislator was of the opinion, that when it came to granting a Fund a State guarantee, it was of importance whether the Fund in question was operated on a commercial or social basis.

In any event, as already indicated, in the 2001 Supplementary Budget Act, a provision was inserted to cancel the debts related to unpaid premiums the HFF had accrued until the entry into force of Act No 70/2000. It therefore seems that the HFF, either was never liable to pay the fee or retroactively was exempted from it. Thus, in either situation the HFF was from the start, or with retroactive effect, exempted from the main rule in Act No 121/1997 on State Guarantees that State bodies enjoying a guarantee should pay a premium for it.

⁽¹⁾ Skýrsla starfshóps um innheimtu ábyrgðargjalds af skuldum Byggingarsjóðs ríkisins, Byggingarsjóðs verkamanna og Íbúðalánasjóðs.

⁽²⁾ Ítem 1.4 of Article 4 of the Supplementary Budget Act amending Article 7 of the Budget Act, which grants various permissions to the Minister of Finance provided as follows: 'To abolish guarantee premiums pursuant to Article 6 of Act No 121/1997 on State Guarantees levied on the House Financing Fund until the entry into force of Act No 70/2000 which exempts the Fund from the payment of the premium.'

2.4. Act No 70/2000 amending Act No 121/1997

By Article 1 of Act No 70/2000 which entered into force on 26 May 2000, Article 7 of the Act No 121/1997 was amended and is currently as follows:

'Credits on which a risk premium has been paid cf. Article 4, commitments in lieu of deposits in deposit accounts of deposit money banks and government-guaranteed export guarantees as well as the ... the Housing Financing Fund ... are exempt from payment of the guarantee premium cf. Article 6.'

The bill, which subsequently became Act No 70/2000 did not originally include a proposal to exempt all obligations of the HFF guaranteed by the State from the guarantee premium. It was originally foreseen only to exempt the HFF's obligations taken over from the State Building Fund and the Workers' Housing Fund upon the entry into force of Act No 44/1998. Indeed, in the bill, it was stated that the exemption for the obligations deriving from the housing bonds (cf. Article 7 of the Act) was based on the fact that the Housing Bonds Division collected an interest margin of 0,35 % of mortgage instruments guaranteeing commitments relating to housing bonds. Other commitments of the HFF were not supposed to be exempted from the payment obligation of the guarantee premium as no money was put aside in a reserve fund to meet losses connected with lending on that basis ⁽¹⁾.

However, during the Parliamentary procedure, the bill was changed so that the exemption covered all the obligations of the HFF:

'During the procedure before the Committee it was specifically examined that the bill presupposes that a premium will still be paid on some of the loans taken by the Housing Financing Fund such as loans, which the Fund takes to finance additional loans and loans for rental apartments. ... Having regard to the above, the Committee proposes to amend the bill so that all the obligation of the Housing Financing Fund will be exempt from the premium.' ⁽²⁾ (emphasis added)

Therefore, as approved by Alþingi, the Act No 70/2000 amending Act No 121/1997 extended the exemption from the payment of a guarantee premium and covered all the obligations of the HFF. As a consequence, the HFF has not been paying a guarantee premium on its commitments, foreign as well as domestic, to the State Treasury.

2.5. Act No 180/2000 amending Act No 121/1997

In its judgment in *State Debt Management Agency*, the EFTA Court held that the difference in the amount of the State guarantee premium due under the provisions of the Act on State Guarantees was in breach of Article 40 EEA, as it was made dependant on whether the obligations were of domestic or foreign character ⁽³⁾. Following this judgment, the Act on State Guarantees was amended. By Act No 180/2000, which entered into force on 11 January 2001, the difference between foreign and domestic commitments was abolished for the purpose of calculation of the State guarantee premium. As from Act No 180/2000, the premium has been set at 0,0625 % per quarter irrespective of the origin of the commitments. Due to the above-mentioned exceptions pertaining to HFF, these changes did not apply to HFF.

II. ASSESSMENT

3. State aid within the meaning of Article 61(1) EEA and the classification of such aid as new or existing

3.1. The aid elements of the Icelandic system of implicit State guarantees

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

⁽¹⁾ The original Icelandic text is as follows: 'Aðrar skuldbindingar Íbúðalánasjóðs eru hins vegar ekki undanþegnar gjaldskyldu þar sem ekki er lagt fé í varasjóð til að mæta útlánatöpum vegna lánveitinga á grundvelli þeirra.'

⁽²⁾ Opinion of the Economic and Commerce Committee of Alþingi, the Authority's unofficial translation.

⁽³⁾ Case E-1/00 *State Debt Management Agency* [2000-2001] EFTA Court Report, p. 8.

For a measure to be classified as State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, it must be granted by the State or through State resources, confer an advantage on the recipient undertaking, be selective and thereby distort or threaten to distort competition and be liable to affect trade between the Contracting Parties. Before examining each of these conditions in turn, the Authority makes the following remarks concerning the scope of the present decision to open the formal investigation procedure:

As any other undertaking organised as a public institution, the HFF enjoys an implicit State guarantee in the same manner as did the predecessors of the HFF from the start of their operations in the 1950's, cf. Act No 42/1957. The HFF pays neither a market based premium for the guarantee, nor the premium laid down in Act No 121/1997 on State Guarantees.

The implicit State guarantee for this type of public undertaking was at the outset granted without any obligation to pay a premium. However, Icelandic system for implicit State guarantees was changed in 1987. From this point in time, a guarantee premium was to be paid for foreign commitments, but not for domestic ones. The original State guarantee scheme, with the changes introduced in 1987, thus predates the EEA Agreement.

The Icelandic system relating to implicit guarantees was changed again as of 1 January 1998 when a general obligation to pay a guarantee premium was also introduced as regards domestic commitments. Considering the size of the premium the Authority finds it unlikely that the guarantee premium removed aid contained in the original guarantee scheme. Therefore, in the Authority's preliminary opinion, the original guarantee scheme still contains State aid. The State aid element will generally be the difference between the appropriate market price for the guarantee provided and the price paid for that measure according to Act No 121/1997 on State Guarantees ⁽¹⁾. This possible aid element will follow from the implicit guarantee in force since before the entry into force of the EEA Agreement, and would constitute existing aid. It will therefore be assessed separately following the procedures regarding existing aid.

Hence, the present decision to open the formal investigation procedure only relates to severable changes to the Icelandic system of implicit guarantees made after 1994 which would give a particular advantage to HFF ⁽²⁾. Indeed, only such changes could be classified as new aid ⁽³⁾.

With Act No 121/1997, Iceland introduced a premium for banks, credit funds, financial institutions, enterprises and other such entities that enjoy a State guarantee in respect of domestic commitments. The activities of the Housing Bonds Division were exempted from a guarantee premium both on domestic and foreign commitments from the entry into force of the Act. As regards other operations of the HFF, they were exempted from the premium by Act No 70/2000. In the 2001 Supplementary Budget Act the accrued unpaid premium for these activities was cancelled. Therefore, either from the beginning, or retroactively, the other operations of the HFF were exempted from this generally applicable guarantee premium. Indeed, according to Iceland itself, HFF has never paid any premium under the Act.

As HFF has, as a matter of fact, never paid any premium for the guarantee it enjoys, Iceland has in its letter of 24 October 2007 argued that the factual situation for HFF has remained the same over the years regardless of the introduction of the general premium with effect for other undertakings. Moreover, as the exemptions in the Act pertaining to HFF merely maintained the *status quo* in relation to that particular undertaking, Iceland is of the opinion that exemptions cannot constitute new aid.

In the Authority's view, it is not relevant for the assessment of the classification of the aid as new or existing whether or not the Act, as a matter of fact, changed the situation of HFF as regards the payment of guarantee premium. What is decisive is that the new Act introduced a new system where, for the first time, the HFF was being treated more favourably than provided for under the general rule for undertakings benefiting from the implicit State guarantee. It is therefore the Authority's preliminary opinion that any advantage to HFF following from the exemption granted to the Housing Bond Division introduced by Article 7 of Act No 121/1997 would constitute new aid. The same would apply to the exemption/relief from paying the premium relating to other operations of the HFF, cf. Act No 70/2000 amending Act No 121/1997, as well the 2001 Supplementary Budget Act ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ It could be questioned whether a guarantee covering the totality of a company's financial obligations exists on the market. It might therefore be difficult to establish a market premium for the guarantee in the present case.

⁽²⁾ Joined Cases T-195/01 and T-207/01 *Government of Gibraltar v Commission* [2002] ECR II-2309, paragraph 111.

⁽³⁾ Hence, these changes are not dealt with in the context of Decision No 185/06/COL to open the formal investigation procedure, partly because the rules in the State Guarantees Act were only briefly discussed in that opening decision, partly because the Icelandic authorities, in the above-mentioned letter of 24 October 2007, did not answer in the affirmative that the aid questions pertaining to HFF's exemption from the premium should be dealt with within that procedure.

⁽⁴⁾ In any event, the argumentation of the Icelandic authorities builds on the premise that HFF was never subject to a premium *de jure*. In contrast, it would not be sufficient that HFF never actually paid the fee, and that the legal obligation to do so was later cancelled, as such cancelling of a debt would in itself constitute aid. As illustrated above under point I.2.3, the Authority is not convinced that this premise is fulfilled in the case at hand.

3.2. Economic advantage

Exempting the HFF from payment of the guarantee premium provides a financial advantage to that undertaking as the corresponding costs of the premium are not covered by the HFF. This advantage amounts to what the HFF would have had to pay each time on its commitments under the applicable rate of the guarantee premium.

The advantage following from the non-payment of the State guarantee premium can be determined as follows:

- 1; exemption (either originally or *ex post facto*) from payment of State guarantee premium amounting to 0,0625 % per quarter of the value of foreign commitments relating both to housing bonds and other commitments in the period from 1 January 1998 to date;
2. exemption (either originally or *ex post facto*) from payment of State guarantee premium amounting to 0,0375 % per quarter of the value of domestic commitments relating both to housing bonds and other commitments in the period from 1 January 1998-10 January 2001;
3. exemption from payment of State guarantee premium amounting to 0,0625 % per quarter of the value of all HFF's domestic commitments in the period from 11 January 2001 to date.

In its letter of 24 October 2007, Iceland seems to be of the opinion that the HFF does not enjoy any real advantage as it levies a margin on the general loans it issues. Iceland submits that the Housing Bonds Division of the State Housing Agency and subsequently the HFF were subject to a special regime which entailed paying a 'special State guarantee fee', raised in the form of an interest margin, into a special reserve fund. According to Article 21 of the Act No 97/1993 (see subsequently Article 28 of the Housing Act), the Housing Bonds Division was permitted to claim an interest margin to cover its operating expenses and estimated losses from outstanding loans ⁽¹⁾. On that basis, the Icelandic Government has stated that the exclusion of the housing bonds from the general system of Act No 121/1997 was based on the fact that the risk associated with the guarantee was no longer borne by the State.

The Authority has doubts about this reasoning. The system provided for by the levying of an interest margin does not entail that the HFF pays a premium for the State guarantee it has on commitments related to housing bonds. Rather, it required the borrowers to pay higher interest rates to the HFF. The money raised by the levying of the interest margin was set aside in a special reserve fund. As far as the Authority has been able to ascertain, this fund is merely a part of the HFF. The Authority cannot see that charging borrowers higher interest rates and setting that aside in an in-house fund can be equated with paying a State guarantee premium pursuant to Act No 121/1997.

In conclusion, the Authority takes the preliminary view that the exemption from the guarantee premium does give the HFF an advantage in the sense of Article 61(1) EEA. Whether any advantages could be offset by public service obligations imposed on HFF will be addressed below.

3.3. Presence of State resources

HFF is exempted from the payment of a guarantee premium to the State Treasury otherwise applicable to all undertakings pursuant to Article 6 of Act No 121/1997. By exempting the HFF from paying a guarantee premium to it, the State foregoes revenues which would have normally to be paid to the State. The exemption therefore contains State resources. Similarly, to the extent HFF was originally liable to pay a guarantee premium, but later relieved of that obligation with retroactive effect, such *ex post facto* exemption would also imply a drain of State resources.

3.4. Selectivity

As outlined above, the HFF is according to Article 7 of Act No 121/1997 exempted from paying a guarantee premium pursuant to Article 6 of the Act. The main rule according to Act No 121/1997 is that every entity enjoying a State guarantee is subject to the guarantee premium provided for in Article 6. Those exempted are obligations that are subject to the higher risk premium pursuant to Article 4 of the Act, the HFF, the Central Bank of the Iceland and the Student Loan Fund.

Consequently, under Article 7 of the Act, it is only the HFF and the two other public institutions that are exempt from paying a premium to the State for being granted State guarantees. The aid measure therefore appears to be selective.

⁽¹⁾ The Minister of Social Affairs was to determine the level of the interest margin having obtained the proposal of the State Housing Board. On the basis of that Article, the Minister decided by Regulation No 540/1993 of 28 December 1993, amending Regulation No 467/1991, to charge an interest margin of up to 0,25 %. By Regulation of 11 October 1994, the Minister raised the ceiling of the interest margin to 0,35 %.

The State Guarantees Act links the payment of a premium to the existence of a guarantee issued by the State. Moreover, it seems to be intended to (partly) compensate the State for the risk it undertakes by being the guarantor. On that basis, the Authority does not view the Act on State guarantees as a tax measure. The Authority has therefore not found it necessary to discuss whether the exemption pertaining to HFF would have been within the logic or nature of a tax system.

3.5. *Effect on trade between Contracting Parties*

The HFF provides services on the market for housing mortgage loans, i.e. long-term house financing for residential accommodation. Aid granted to HFF may make it more difficult for banks in the EEA to enter the Icelandic housing mortgage market. Also markets related to the mortgage market, such as other financial markets may be affected ⁽¹⁾. The aid therefore seems to affect trade between the Contracting Parties.

3.6. *Altmark conditions*

In the *Altmark* judgment, the European Court of Justice held that provided that the following conditions are cumulatively fulfilled, a measure does not confer an advantage on the beneficiary and, thus, does not qualify as state aid in the meaning of Article 87(1) of the EC Treaty, corresponding to the provision of Article 61(1) of the EEA Agreement:

- first, the recipient undertaking must actually have public service obligations to discharge, and the obligations must be clearly defined,
- second, the parameters on the basis of which the compensation is calculated must be established in advance in an objective and transparent manner, to avoid conferring an economic advantage which may favour the recipient undertaking over competing undertakings,
- third, the compensation cannot exceed what is necessary to cover all or part of the costs incurred in the discharge of public service obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging those obligations,
- fourth, where the undertaking which is to discharge public service obligations in a specific case, is not chosen pursuant to a public procurement procedure which would allow for the selection of the tenderer capable of providing those services at the least cost to the community, the level of compensation needed must be determined on the basis of an analysis of the costs which a typical undertaking, well run and adequately provided with means so as to be able to meet the necessary public service requirements, would have incurred in discharging those obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging the obligations ⁽²⁾.

With regard to the first condition, i.e. the definition of public service obligations discharged to the HFF, it is highly doubtful, in light of the EFTA Court's judgment, that the general loans system of the HFF as defined today fulfils the criteria for qualifying as a service of general economic interest ⁽³⁾.

Concerning the second condition, the Court of First Instance of the European Communities (hereinafter 'the CFI') recalled in *BUPA* ⁽⁴⁾ that the Member States have wide discretion not only when defining a public service mission but also when determining the compensation for the costs, which calls for an assessment of complex economic facts. In the same ruling, the CFI also held that the second *Altmark* condition requires that the Community institutions must be in a position to verify the existence of objective and transparent parameters, which must be defined in such a way as to preclude any abusive recourse to the concept of a public service on the part of the Member State. The Icelandic Government has so far not demonstrated to the Authority that a methodology exists for calculation of public service compensation to the HFF. Moreover, to the Authority's knowledge, the Icelandic Government did not establish in advance the criteria on the basis of which the compensation for public service activities of the HFF was to be determined.

With regard to the third *Altmark* condition, the CFI found in *BUPA* that a public service compensation system which operates independently of receipts does not require a strict interpretation of this criterion, in particular as regards taking into account the relevant receipts for discharging public services ⁽⁵⁾. Nevertheless, as the aid measure in question benefits the entirety of the operations of the HFF, it cannot be established at this stage whether the level of compensation is limited to what is necessary to cover all or part of the costs incurred in the discharge of properly limited public service obligations.

⁽¹⁾ See also, Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, [2006] EFTA Court Report, page 42, paragraphs 80-81. Furthermore, in its recent *Concluding Report on the Retail Banking Sector Inquiry* (page 67) the Authority concluded that tying of different retail banking products is a common practice of financial institutions across EEA. In particular, in the above-mentioned report, the Authority underlined bundling of current accounts and other products such as mortgages or loans.

⁽²⁾ Case C-280/00 *Altmark Trans GmbH* [2003] ECR I-7747, paragraphs 89-93.

⁽³⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, page 42, paragraph 79.

⁽⁴⁾ Case T-289/03 *BUPA v Commission*, judgment of 12 February 2008, not yet reported, paragraph 214.

⁽⁵⁾ Case T-289/03 *BUPA v Commission*, cited above, paragraph 241.

Furthermore, with regard to the fourth condition set forth in *Altmark*, the HFF has neither been chosen by way of a public procurement procedure nor did the Icelandic authorities determine the level of compensation by way of a comparison between the HFF and a privately run efficient operator as a reference undertaking. As held by the CFI in *BUPA*, the purpose of the fourth *Altmark* condition is to ensure that the compensation does not entail the possibility of offsetting any costs that might result from inefficiency on the part of the beneficiary undertaking ⁽¹⁾.

In conclusion, it cannot be established, in the Authority's view, that the four cumulative *Altmark* conditions are fulfilled.

3.7. Conclusion with regard to state aid character of the measure in question

In light of the above, it is the Authority's preliminary conclusion that exempting HFF from paying a guarantee premium pursuant to Article 7 of Act No 121/1997 on State Guarantees, with subsequent amendments, involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Furthermore, it is the Authority's preliminary opinion that any such aid would constitute new aid.

4. Procedural requirements

Pursuant to Article 1(3) of Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, 'the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid. [...]. The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision'.

The Icelandic authorities did not notify the Authority of the above-mentioned measures in the form of exemption of the HFF from payment of the guarantee premium. The Authority therefore concludes that Iceland has not respected its obligations pursuant to Article 1(3) of Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

5. Compatibility of the aid

5.1. Possibilities to declare aid for housing purposes compatible

Article 61(1) of the EEA Agreement sets out that state aid as a principle is prohibited. Article 61(2) and 61(3) provide, however, for certain exceptions from this general prohibition.

The derogations in Article 61(2) of the EEA Agreement do not seem to be applicable to the aid in question, which is not designed to achieve any of the aims listed in this provision. In particular, the aid measure involved cannot be considered to fulfil the conditions of derogation specified in Article 61(2)(a) of the EEA Agreement, namely aid having a social character, granted to individual consumers and without discrimination related to the origin of the product concerned.

Likewise, the derogations in Article 61(3) of the EEA Agreement do not apply to the aid measure under investigation. In particular, the aid measure is not granted with the aim of promoting or facilitating the economic development of certain areas or of certain economic activities. Thus, the derogations in Article 61(3)(a) and (c) of the EEA Agreement in conjunction with the Regional Aid Guidelines are not applicable in this case.

Furthermore, the aid measure under investigation is not given to promote the execution of an important project of common European interest or to remedy a serious disturbance in the economy of Iceland, therefore Article 61(3)(b) of the EEA Agreement does not apply.

The aid in question is not linked to any investment, but reduces the costs which HFF would normally have to bear in the course of pursuing its day-to-day business activities and is consequently to be classified as operating aid. Operating aid is normally not considered suitable to facilitate the development of certain economic activities or of certain regions as provided for in Article 61(3)(c) of the EEA Agreement, unless it is specifically envisaged by the Authority's Guidelines, which is not the case here.

Aid for housing purposes may, however, be declared compatible with the EEA Agreement on the basis of Article 59(2). That would be the case if the aid would be limited to provision of services of general economic interest and if the other conditions of Article 59(2) of the EEA Agreement would be fulfilled.

⁽¹⁾ Case T-289/03 *BUPA v Commission*, cited above, paragraph 249.

Article 59(2) of the EEA Agreement reads:

'Undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest or having the character of a revenue-producing monopoly shall be subject to the rules contained in this Agreement, in particular to the rules on competition, in so far as the application of such rules does not obstruct the performance, in law or in fact, of the particular tasks assigned to them. The development of trade must not be affected to such an extent as would be contrary to the interests of the Contracting Parties.'

Compliance with Article 59(2) of the EEA Agreement requires the fulfilment of the following conditions:

- that the aid is a compensation for the provision of services of general economic interest,
- that the undertaking receiving the aid is entrusted to provide such services,
- that the aid is necessary, and not more than necessary, to carry out the entrusted tasks, and
- that the aid does not affect trade against the interest of the Contracting Parties to the Agreement.

5.2. General remarks with regard to the concept of services of general economic interest

The concept of service in the general economic interest means, among other things, that the State assigns 'particular tasks' to an undertaking ⁽¹⁾. In order to qualify for classification as service of general economic interest, a service must have certain characteristics, the most important of which is that the service in question cannot be provided in the same manner on the market and that the service should be clearly defined ⁽²⁾. States may take account of objectives pertaining to their national policy when defining the service of general economic interest which they entrust to certain undertakings ⁽³⁾.

As an exception to the main rule in Article 59(1) of the EEA Agreement, the concept of 'services of general economic interest' must be interpreted restrictively ⁽⁴⁾ and applies only to activities of direct benefit to the public. Still, States remain free, in principle and where no common policy is established, to designate which services they consider to be of general economic interest and to organize these services as they see fit, subject to the rules of the EEA Agreement and the specific conditions laid down in Article 59(2) of the EEA Agreement ⁽⁵⁾. Thus, the competence to define such services lies with the States, subject to scrutiny by the Authority. This scrutiny must essentially be conducted on a case-by-case basis. In such an assessment, the nature of the undertaking entrusted with the service is not of decisive importance, nor whether the undertaking is entrusted with exclusive rights, but rather the essence of the service deemed to be of general economic interest and the special characteristics of this interest that distinguish it from the general economic interest of other economic activities ⁽⁶⁾.

5.3. Services of general economic interest in the field of social housing

The EFTA Court gave some guidance on how to assess the extent of the HFF's activities in light of the requirements of Article 59(2) of the EEA Agreement. The Court primarily addressed the issue of whether the Authority should have been in doubt whether the general loans scheme of HFF was operated in compliance with Article 59(2) of the EEA Agreement. The Court ruled that the Authority should have been in doubt and consequently should have opened the formal State aid investigation procedure. (This was based on the implicit, but non-verified, assumption that the aid in question was new aid.) While the Court did not address whether the general loan category fulfilled the conditions of Article 59(2) of the EEA Agreement, the Court's judgment raised issues of doubt in relation to:

- whether the HFF scheme fulfilled all conditions relating to services of general economic interest in Article 59(2),
- whether the derogation from the State aid rules was proportionate, and
- whether the scheme affected the development of trade contrary to the interest of the Contracting Parties.

⁽¹⁾ See for example: Case 10/71 *Muller* [1971] ECR 723; Case 127/73 *BRT* [1974] ECR 313; Case 7/82 *GVL* [1983] ECR 483; Case C-393/92 *Almelo* [1994] ECR I-1520; Case C-266/96 *Corsica Ferries* [1998] ECR I-3949.

⁽²⁾ Communication from the Commission — Services of General Interest in Europe (OJ C 17, 19.1.2001, p. 7), see paragraph 14.

⁽³⁾ Case E-9/04, *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 67.

⁽⁴⁾ See Case C-242/95 *GT-Link A/S* [1997] ECR I-4449, paragraph 50; Case T-260/94 *Air Inter* [1997] ECR II-147, paragraph 135; Case C-159/94 *Commission v France* [1997] ECR I-5815, paragraph 53.

⁽⁵⁾ See in this context for example: Services of General Interest, cited above, paragraph 22; Case T-106/95 *FFSA* [1997] ECR II-229, paragraph 192. As stated by Advocate General Léger in his opinion in Case C-438/02 *Krister Hanner* [2005] ECR I-4551, paragraph 139: '... it falls to the Member States to define the content of their services of general economic interest and, in so doing, they enjoy considerable leeway since the Court and the Commission will intervene only in order to penalise manifest errors of assessment'.

⁽⁶⁾ Case E-4/97 *Norwegian Bankers' Association v the Authority*, [1998] EFTA Court Report page 38, paragraph 47.

In relation to the first issue the Court stated *inter alia*:

'[...] The HFF general loans system is intended to promote security and equal rights as regards housing in Iceland by providing loans on manageable terms to the general public throughout the territory of Iceland and thereby foster private home ownership. This goes beyond the normal economic interest of operators in the financial sector. A service with this objective may qualify as a service of general economic interest justifying State aid, provided that the service fulfils the requirements laid down in Article 59(2) EEA.' ⁽¹⁾.

When the EFTA Court later turned to the questions on proportionality, it held, *inter alia*, that:

'[...] as long as it is not established that the effect of the low interest rate on HFF general loans is completely neutralised by an increase in housing prices, the HFF general loan scheme must be considered suitable to meet its aim.' ⁽²⁾.

And moreover:

'The Court does not find it doubtful that the State aid provided to the HFF system did not go beyond what is necessary in the case at hand to allow the HFF to cover expected losses and operate the general loans system under economically acceptable conditions [...] This does not mean, however, that the general loans system as operated by the HFF is necessarily compatible with the EEA Agreement.' ⁽³⁾.

Then the Court went on to, *inter alia*, state that:

'[...] it is necessary to address the question of whether the conditions under which the loans were granted did not go beyond what was necessary for HFF to perform the tasks entrusted to it. The Court recalls that the ultimate aim of the State's intervention in lending services through the general loans scheme is to foster private home ownership in Iceland through lending on "manageable terms". A service rendered with such an objective may, as has been stated above, be considered legitimate under Article 59(2) EEA. However, ESA has to make sure that public intervention does not, in reality, pursue other goals than those defined by Icelandic law or exceed what is necessary to achieve the defined goal.

In that regard, the Court notes that unlike the cost and size limitations practiced by the Norwegian Husbanken in Case E-4/97 Husbanken II, the HFF's relative and absolute lending caps do not limit the subsidised lending scheme to dwellings which fulfil certain criteria. They only limit the amount one may borrow from the HFF for any dwelling, regardless of the value or size of that dwelling. There is no limit as to how big or valuable a dwelling may be and still be eligible for a general loan under the HFF scheme; there are only limits to how much the HFF may grant as a general loan.

Moreover, the HFF general loans scheme is not limited to the financing of one unit of residential housing for each borrower. This means that in principle the system may provide financing for houses or apartments built or purchased for investment purposes. In 2004, a general limit of two units was introduced. As the Government of Iceland has pointed out, there may be social policy reasons why certain persons need to own more than one unit. The provision of more than one loan to the same person has not, however, been made dependent on that person fulfilling any criteria relating to such reasons.

These features mean that in principle the HFF general loans scheme provides subsidised financing, up to a certain limit, for any house or apartment regardless of size and value, and also for construction or purchase of residential units for investment purposes. The scheme is not formally limited to assisting the average citizen in financing his or her own dwelling. Even if it may be so that few people have in fact exploited these features of the system, they raise questions under Article 59(2) EEA. The Court recalls in this context that the HFF scheme is intended to promote security and equal rights as regards housing by providing loans on manageable terms.' ⁽⁴⁾.

(a) Manageable terms

The EFTA Court did not rule out *per se* that State intervention in lending services through general loans, which pursues the objective of fostering private home ownership through lending on 'manageable terms' might be considered legitimate under Article 59(2) of the EEA Agreement. In this respect, the EFTA Court clarified that the Contracting Parties enjoy a margin of discretion in deciding what 'manageable terms' should mean in relation to a housing financing scheme which qualifies as a service of general economic interest ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 68.

⁽²⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 71.

⁽³⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 73.

⁽⁴⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraphs 76 to 79.

⁽⁵⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 71.

In the view of the Authority, the concept of 'manageable terms' cannot be understood in any absolute or isolated manner. While noting the Court's view that there should be a margin of discretion to decide what is manageable, the concept has to relate to certain general parameters of the national economy. What is manageable in a rich country may not be manageable in a less prosperous one. In a well-functioning market without a particular skewed distribution of income, it would appear reasonable to assume that the market interest rates on mortgages would be 'manageable' for the population at large. Excluding that public activity itself is distorting the market, to the extent the market is not well functioning there could be a reason for government measures to provide for loans on 'manageable terms'.

It was confirmed in the EFTA Court's judgment that the commercial banks were only able to match the interest rate of HFF's general loans from August 2004 onwards ⁽¹⁾. In its Decision No 185/06/COL, the Authority requested up-dated information on the development on the Icelandic mortgage market, in order to assess to what extent commercial banks had offered mortgage secured loans on terms the Icelandic State would consider as manageable. While some information has been provided the Authority would require up-dated information in this respect as there are indications that the state of the market has changed recently. The amount of mortgage loans, especially from the commercial banks has fallen considerably ⁽²⁾.

A connected, but separate, issue is whether the market would be able to develop satisfactorily if it would operate under conditions without any State aid distorting the competitive situation of the respective lenders. Up till now, the Authority has not been presented with any arguments or factual information that give it reason to believe that this should be the case.

(b) Social element

The general loan scheme of the HFF is not limited to those below certain income and/or assets thresholds but is available to everyone irrespective of those elements and as the EFTA Court has pointed out, without any cost and size limitations on the dwellings. Furthermore, the general lending system is also open to others than individuals, for example building contractors may qualify for loans under that system.

In the Court's words, the '*lending caps do not limit the subsidised lending scheme to dwellings which fulfil certain criteria*' and '*there is no limit as to how big or valuable a dwelling may be and still be eligible for a general loan under the HFF scheme; there are only limits to how much the HFF may grant as a general loan*' ⁽³⁾.

Moreover, the EFTA Court pointed out that the scheme provided for construction or purchase of individual units for investment purposes, and it was not formally limited to assisting the average citizen in financing of his or her house. The rules have now been changed and Article 21 of the Regulation No 522/2004, as subsequently amended, provides that lending from the HFF is limited so that an individual can only own one property carrying a mortgage from the Fund. However, the Board of the Fund may set rules providing for exemption from this requirement. On 10 August 2006, the Board passed such rules. The Icelandic authorities are requested to explain these exemptions and their application and how the HFF monitors that residential housing financed by the HFF's loans is actually used for purposes of being the applicant's own dwelling.

In a letter received by the Authority on 14 June 2007, the Icelandic Government argued that there were no grounds for questioning the compatibility of the general lending scheme with the EEA Agreement. In light of the observations of the EFTA Court, quoted above, the Authority is of the preliminary opinion that the Icelandic Government has not demonstrated that the current general loan scheme is in compliance with Article 59(2) of the EEA Agreement. Moreover, the Commission's practice regarding social housing shows that the Commission has only accepted systems of social housing, which contained limitations as to who could qualify for loans under the system.

In 2001, the Commission adopted a decision with regard to a guarantee for borrowings of the Irish Housing Finance Agency (hereinafter referred to as the HFA) ⁽⁴⁾. At the time of this decision, the HFA was itself

⁽¹⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 74.

⁽²⁾ See e.g.

http://www.mbl.is/mm/frettir/innlent/2006/04/27/samdrattur_i_ibudalanum_bankanna/ and http://www.mbl.is/mm/vidskipti/frettir/2008/05/26/verulegur_samdrattur_i_ibudalanum_bankanna/

⁽³⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 77.

⁽⁴⁾ Decision of 3 July 2001 in State aid N 209/01 — Ireland — Guarantee for borrowings of the Housing Finance Agency, SG (2001) D/289528. The Commission has also dealt with two Swedish schemes regarding social housing which it considered compatible aid on the basis of Article 87(3)(c) of the EC Treaty. In the first case (Commission Decision of 24 June 2003 in State aid N 40/03 — Sweden — Measures to promote certain house building, C(2003) 1762 fin) a State support in the form of a VAT tax exemption was granted to constructions in certain areas of Stockholm, Gothenburg and Malmö. The scheme was restricted to rented dwellings measuring up to 70 m² and student accommodation at college and university sites with a maximum size of 25 m² with additional ceilings on the aid level per dwelling. The rent for both types of dwellings was regulated. In the second case (Commission Decision of 7 March 2007 in State aid N 798/06 — Sweden — Support for construction of special housing for elderly people, C(2007) 652 fin) the scheme was targeted to benefit elderly people who were not able to continue living independently. The scheme provided direct grant support to special housing for elderly. According to the conditions of the scheme, the size of the apartment could not exceed 35 m² per one-person apartment and 50 m² per two-persons apartment with additional support to 15-20 m² for common space (used for example for meals, hobbies, group activities). The maximum aid intensity was 10 % of actual construction costs.

not empowered to extend loans. Its objective was to raise funds at the best rate on the capital markets which were then advanced to local authorities to be used by them for social housing financing. In this case, social housing was defined as provision of housing for the most socially disadvantaged households, and in particular those which due to their economic circumstances were unable to fund their own housing requirement at socially acceptable conditions through recourse to commercial lenders. This objective was entrusted to local authorities who operated social housing programmes such as general mortgage finance, the operation of a share ownership scheme, and affordable housing schemes aimed at providing low cost housing, a rental subsidy scheme and miscellaneous grant schemes for elderly and disabled persons. The eligibility for social housing loan finance was assessed according to the following limitations: (i) need must be established; (ii) income and loan ceilings; (iii) households which seek to avail of schemes unavailable in the private sector (this had to be proved by the applicant by attaching letters of rejection from two private sector mortgage lenders); and (iv) only households which are mentioned on local authority housing lists. Thus, the Commission accepted that the operations of the Agency could be regarded as services of general economic interest for the purposes Article 86(2) of the EC Treaty.

The Authority also refers to a case concerning the financing of activities of Dutch Housing Corporations which is still pending before the Commission. In 2005, DG Competition sent an Article 17(2) letter, inviting the Dutch authorities to make appropriate changes to the system. DG Competition has, *inter alia*, criticised the broad scope of definition of services of general economic interest provided by the Housing Corporations. In particular, it was not considered acceptable that, whereas the priority to rental housing is given to persons that have difficulties in finding suitable housing, the activities in question are not restricted to socially disadvantaged persons. Therefore, DG Competition was of the opinion that the possibility to let dwellings to persons with a higher income or to enterprises must be regarded as a manifest error in the definition of a service of general economic interest. Moreover, this concern was not removed by the proposed solution of the Dutch authorities to limit the maximum value of the dwellings to be rented out which would be then defined as 'social housing'. In the preliminary view of DG Competition, the definition of public service activities of Housing Corporations was to have a direct relation to socially disadvantaged households and not only be linked to the maximum value of the property ⁽¹⁾.

Furthermore, the Icelandic Government referred to the fact that the Authority, in its decision in the Norwegian Husbanken case, accepted loans that were not limited to those qualifying under certain income and assets criteria but limited the size of the of house/apartment being acquired. Iceland has argued that the Norwegian limit should not be regarded as being universal and that the situation in Iceland would justify a higher limit. The Authority will, at this stage, not pass judgment on whether only imposing a size limitations would be sufficient to ensure compliance with Article 59(2) of the EEA Agreement as it observes that currently the HFF system operates without any limitations as to the size of house/apartment that may qualify for loans under the general system.

In light of all of the above, it is the preliminary view of the Authority that the general loan scheme of the HFF does not pursue a sufficiently restricted social objective.

(c) Territorial cohesion

As regards the element of territorial cohesion, the Authority is aware of the particular situation of certain regions in Iceland, where the market for mortgage loans might be of such a nature that commercial providers do not have incentives to offer mortgage loans. Such a situation might justify exceptional treatment of certain territories as regards the conditions for eligibility of loans ⁽²⁾. Currently, the general loans scheme of the HFF is operated without any criteria related to territorial cohesion.

In its Decision No 185/06/COL it was the Authority's opinion that SFF had not submitted any tangible evidence during the EFTA Court proceedings, which demonstrated that the commercial banks had offered loans on 'manageable terms' outside the Reykjavik area during the period between 1999 and August 2004. In response to the Authority's request for information the SFF and the Icelandic Government submitted conflicting evidence as to the extent the commercial banks had offered mortgage loans outside the Reykjavik area and other more densely populated areas after August 2004. In light of the currently available information the Authority cannot conclude that the loans provided by the commercial banks have not been offered in rural areas as well, as far as the period after August 2004 is concerned.

⁽¹⁾ Letter dated 14 July 2005 from DG Competition to the Dutch authorities, 0/55413.

⁽²⁾ See for example the differentiation of ceiling for the level of aid per dwelling according to the area in the Swedish Case N 40/03, referred to above.

5.4. *Development of trade and the interest of the Contracting Parties*

Article 59(2) of the EEA Agreement further requires an assessment of whether the specific service in question affects the development of trade to an extent contrary to the interests of the Contracting Parties. The Authority is charged with striking a balance between the right of Iceland to invoke the derogation and the interest of the Contracting Parties to avoid distortions of competition and restrictions to the 'four freedoms' ⁽¹⁾.

This entails that it must be established that the performance of the service of general economic interest does not disproportionately affect competition and the internal market. In light of the EFTA Court's conclusions on this point ⁽²⁾, the Authority will have to assess to what extent the aid granted to the HFF could affect other parts of the EEA internal market, in particular other financial markets, such as, for example, the private lending market. However, as outlined above, the Authority is of the preliminary opinion that the current lending scheme is not compatible with Article 59(2) as it is too widely defined. In light of that, the Authority does not consider it necessary to assess whether the service affects the development of trade to an extent contrary to the interest of the Contracting Parties. In any event, an amended scheme will have to strike the right balance between the interests at stake.

Against the background of the various points referred to above, the preliminary view of Authority is that the general loan scheme of HFF does not comply with all the conditions laid down in Article 59(2) of the EEA Agreement.

5.5. *Other loan categories of the HFF*

In the discussion above regarding the compatibility of the aid, only the general loans category of the HFF has been referred to. However, the exemption in Article 7 of Act No 121/1997, as amended, covers entire operations of the HFF. Currently, the HFF is also providing loans for rental housing to municipalities, etc. pursuant to Chapter VIII of the Housing Act. Furthermore, the Minister of Social Affairs has, on the basis of Article 16 of the Housing Act, issued Regulation No 458/1999, with subsequent amendments, which lists the other loan categories offered by the HFF, cf. Article 2 of the Regulation ⁽³⁾.

As outlined above, the Authority is of the preliminary opinion that the general loans scheme of the HFF is incompatible with Article 59(2) EEA. Since the exemption from the guarantee premium benefits all the operations of the HFF, it follows that this measure cannot be regarded as compatible aid on the basis of Article 59(2). This is so even though the individual loan categories referred to above examined in isolation might comply with the conditions laid down in that provision.

5.6. *Conclusion with regard to compatibility*

On the basis of the foregoing considerations, the Authority has doubts as to whether the guarantee premium exemption in favour of the HFF can be regarded as compatible with the functioning of the EEA Agreement.

6. **Recovery**

According to Article 14(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, '[w]here negative decisions are taken in cases of unlawful aid, the EFTA Surveillance Authority shall decide that the EFTA State concerned shall take all necessary measures to recover the aid from the beneficiary (hereinafter referred to as a "recovery decision"). The EFTA Surveillance Authority shall not require recovery of the aid if this would be contrary to a general principle of EEA law'.

In other words, any unlawful aid which cannot be declared compatible with the State aid rules will be subject to recovery. In case of recovery, it is the Authority's preliminary view that, in the case at hand, no legitimate expectations could be invoked, which would preclude the recovery.

⁽¹⁾ See similar Case E-4/97 *Norwegian Bankers' Association v the Authority*, cited above, paragraph 70.

⁽²⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 81.

⁽³⁾ Article of Regulation No 458/1999, as amended, provides for the following categories: '1. Loans for the construction or purchase of day-care institutions, service centres, homes and apartments specially designed for the needs of the elderly; 2. Loans for the construction or purchase of communal housing for the disabled; 3. Special loans — loans to those with special needs; 4. Maintenance loans; 5. Loans for major outdoor maintenance of redeemed apartments; 6. Loans or grants for technical innovations and other reforms in the construction industry; 7. Loans for rental housing; 8. Loans for the construction or purchase of homes and day-care institutions for children and young people.'

According to settled case-law, '[...] undertakings to which an aid has been granted may not, in principle, entertain a legitimate expectation that the aid is lawful unless it has been granted in compliance with the procedure laid down in that article. A diligent businessman should normally be able to determine whether that procedure has been followed' ⁽¹⁾.

Consequently, any unlawful aid which will ultimately be declared incompatible with the State aid rules will be subject to recovery.

7. Conclusion

The Authority is of the preliminary opinion that the exemption from the guarantee premium in favour of the HFF constitutes aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Furthermore, the Authority has doubts that this measure can be regarded as complying with Article 61(2) and (3) of the EEA Agreement or with Article 59(2) of the EEA Agreement. Any unlawful aid which ultimately will be declared incompatible with the State aid rules will be subject to recovery.

Consequently, and in accordance with Article 4(4) of Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Authority is obliged to open the procedure provided for in Article 1(2) of Part I of Protocol 3 of the Surveillance and Court Agreement. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority, which may conclude that the measure in question is compatible with the functioning of the EEA Agreement.

In light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) of Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, requests the Icelandic authorities to submit their comments within one month of the date of receipt of this Decision.

In light of the foregoing consideration, the Authority requires that, within one month of receipt of this decision, the Icelandic authorities provide all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the exemption from the payment of the guarantee premium in favour of the HFF. It requests the Icelandic authorities to forward a copy of this decision to the potential aid recipient of the aid immediately.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The EFTA Surveillance Authority has decided to initiate the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement against Iceland regarding the exemption of the Housing Financing Fund contained in the Act on State Guarantees to pay a premium on the guarantee provided by the Icelandic State in its favour.

Article 2

The Icelandic authorities are requested, pursuant to Article 6(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within one month from the notification of this Decision.

Article 3

The Icelandic authorities are required to provide within one month from the notification of this Decision all documents, information and data needed for the assessment of the compatibility of the aid measure.

Article 4

The Icelandic Government is requested to forward a copy of this Decision to the recipient of the potential aid immediately.

⁽¹⁾ Case C-5/89 *Commission v Germany* [1990] ECR I-3437, paragraph 14; Case C-169/95 *Spain v Commission* [1997] ECR I-135, paragraph 51.

Article 5

The EC Commission shall be informed, in accordance with Protocol 27(d) of the EEA Agreement, by means of a copy of this Decision.

Article 6

Other EFTA States, EC Member States, and interested parties shall be informed by the publishing of this Decision in its authentic language version, accompanied by a meaningful summary in languages other than the authentic language version, in the EEA Section of the *Official Journal of the European Union* and the EEA Supplement thereto, inviting them to submit comments within one month from the date of publication.

Article 7

This Decision is addressed to the Republic of Iceland.

Article 8

Only the English version is authentic.

Done at Brussels, 27 June 2008.

For the EFTA Surveillance Authority

Per SANDERUD
President

Kurt JAEGER
College Member

ELPA priežiūros institucija nusprendė neprieštarauti dėl priemonės, apie kurią pranešta

(2009/C 64/10)

ELPA priežiūros institucijos sprendimas dėl tariamos valstybės pagalbos, susijusios su planuojamu nekilnojamojo turto „Hillesøyfyllinga“ (nekilnojamojo turto Nr. 189/196), pardavimu, kurią Trumsės savivaldybė esą suteikusi įmonei „Sommarøy Arctic Hotel AS“.

ELPA priežiūros institucija mano, kad jokia valstybės pagalba, kaip apibrėžta EEE susitarimo 61 straipsnio 1 dalyje, susijusi su planuojamu nekilnojamojo turto pardavimu, įmonei „Sommarøy Arctic Hotel AS“ suteikta nebuvo.

Priėmimo data:	2008 m. spalio 1 d.
ELPA valstybė:	Norvegija
Bylos Nr.:	62527
Pavadinimas:	Nekilnojamojo turto Trumsėje pardavimas
Tikslas:	nėra duomenų
Teisinis pagrindas:	nėra duomenų
Trukmė:	nėra duomenų

Autentišką sprendimo tekstą be konfidencialių duomenų galima rasti:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry/>

ELPA valstybių pateikta informacija apie valstybės pagalbą, teikiamą pagal EEE susitarimo XV priedo 1 punkto f papunktyje nurodytą aktą (Komisijos reglamentas (EB) Nr. 70/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms)

(2009/C 64/11)

Pagalbos Nr.	Pagalba MVĮ 1/08		
ELPA valstybė	Norvegija		
Regionas	Visi regionai		
Pagalbos schemos arba įmonės, gaunančios individualią pagalbą, pavadinimas	Bioenergijos schema		
Teisinis pagrindas	Metinis Susitarimas dėl žemės ūkio, valstybės biudžetas, Karališkosios maisto ir žemės ūkio ministerijos metinis paskirstymo raštas		
Pagal pagalbos schemą numatomos metinės išlaidos arba visa bendrovei suteiktos individualios pagalbos suma	Pagalbos schema	Metinė bendra suma	Apie 15 % bendro 4,3 mln. EUR metinio biudžeto
		Garantuotos paskolos	–
	Individuali pagalba	Bendra pagalbos suma	–
		Garantuotos paskolos	–
Didžiausias pagalbos intensyvumas	Pagal reglamento 4 straipsnio 2–6 dalis ir 5 straipsnį	Taip	
Įgyvendinimo data	2008 m. sausio 1 d.		
Pagalbos schemos arba individualios pagalbos trukmė	Iki 2014 12 31		
Pagalbos tikslas	Pagalba MVĮ	Taip	
Ekonomikos sektoriai	Visi sektoriai, kuriems gali būti skiriama pagalba MVĮ	Taip	
	Atskiri sektoriai — Anglies kasyba Visa gamyba arba Plienai Laiivų statyba Sintetiniai pluoštai Motorinės transporto priemonės Kita gamyba Visos paslaugos arba Transporto paslaugos Finansinės paslaugos Kitos paslaugos	Taip	
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	Ministry of Agriculture and Food Postbox 8007 0030 Oslo NORVEGIJA		
Didelės individualios pagalbos subsidijos	Pagal reglamento 6 straipsnį	Taip	

V

(Skelbimai)

ADMINISTRACINĖS PROCEDŪROS

KOMISIJA

Kvietimas teikti paraiškas pagal darbo programą ENIAC Joint Undertaking

(2009/C 64/12)

Skelbiamas kvietimas teikti paraiškas pagal darbo programą **ENIAC Joint Undertaking**.

Paraiškos teikiamos pagal kvietimą **ENIAC-2009-1**.

Kvietimo dokumentai, terminas ir biudžetas nurodyti kvietimo tekste, kuris skelbiamas svetainėje:
<http://eniac.eu>

PROCEDŪROS, SUSIJUSIOS SU KONKURENCIJOS POLITIKOS ĮGYVENDINIMU

KOMISIJA

Išankstinis pranešimas apie koncentraciją

(Byla COMP/M.5347 — Mapfre/Salvador Caetano/JVS)

(Tekstas svarbus EEE)

(2009/C 64/13)

1. 2009 m. kovo 11 d. pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 4 straipsnį Komisija gavo pranešimą apie siūlomą koncentraciją: įmonė „Mapfre S.A.“ (toliau – „Mapfre“, Ispanija) ir įmonė „Grupo Salvador Caetano SGPS, S.A.“ (toliau – „Salvador Caetano“, Portugalija) pirkdama akcijas įgyja, kaip apibrėžta Tarybos reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte, bendrą įmonių „Choice Car-Comércio de Automóveis, S.A.“ (toliau – „Choice Car“, Portugalija), „Finlog-Aluguer e Comércio de Automóveis, S.A.“ (toliau – „Finlog“, Portugalija), „Guerin-Rent-A-Car (Dois), Lda“ (toliau – „Guerin“, Portugalija) ir „Luso Assistência – Gestão de Acidentes, S.A.“ (toliau – „Luso“, Portugalija), šiuo metu priklausančių „Salvador Caetano“, kontrolę.

2. Įmonių verslo veikla:

- „Mapfre“: bendrovių grupė, daugiausia tiekianti draudimo produktus, įskaitant automobilių draudimą visame pasaulyje,
- „Salvador Caetano“: bendrovių grupė, užsiimanti mažmenine prekyba automobiliais ir teikianti remonto paslaugas Portugalijoje ir Ispanijoje,
- „Choice Car“: mažmeninė prekyba automobiliais Portugalijoje,
- „Finlog“: automobilių parko valdymo paslaugos Portugalijoje,
- „Guerin“: automobilių nuoma Portugalijoje,
- „Luso“: papildomos paslaugos, susijusios su autoavarijų padarinių valdymu, Portugalijoje.

3. Preliminariai išnagrinėjusi pranešimą Komisija mano, kad sandoriui, apie kurį pranešta, galėtų būti taikomas Reglamentas (EB) Nr. 139/2004. Komisijai paliekama teisė priimti galutinį sprendimą šiuo klausimu.

4. Komisija kviečia suinteresuotas trečiąsias šalis teikti savo pastabas dėl pasiūlyto veiksmo.

Pastabos Komisijai turi būti pateiktos ne vėliau kaip per 10 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo. Pastabas galima siųsti faksu (+32 22964301 arba 2967244) arba paštu su nuoroda COMP/M.5347 — Mapfre/Salvador Caetano/JVS adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

(¹) OLL 24, 2004 1 29, p. 1.

Išankstinis pranešimas apie koncentraciją
(Byla COMP/M.5477 — Votorantim/Aracruz)

(Tekstas svarbus EEE)

(2009/C 64/14)

1. 2009 m. kovo 12 d. pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 4 straipsnį Komisija gavo pranešimą apie siūlomą koncentraciją: įmonė „Votorantim Group“ (toliau – „Votorantim“, Brazilija) pirkdama akcijas įgyja, kaip apibrėžta Tarybos reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte, išskirtinę visos įmonės „Aracruz Celulose S.A.“ (toliau – „Aracruz“, Brazilija), kurią šiuo metu bendrai kontroliuoja „Votorantim Group“, „Arapar“ ir „Arainvest“, kontrolę.

2. Įmonių verslo veikla:

— „Votorantim Group“: cementas ir betonas, kasyba ir metalurgija (aliuminis, plienas, nikelis ir cinkas), celiuliozė ir popierius, koncentruotos apelsinų sultys, chemijos pramonės rinkos, elektros energijos gamyba ir veikla finansų sektoriuje,

— „Aracruz“: celiuliozės ir popieriaus gamyba.

3. Preliminariai išnagrinėjusi pranešimą Komisija mano, kad sandoriui, apie kurį pranešta, galėtų būti taikomas Reglamentas (EB) Nr. 139/2004. Komisijai paliekama teisė priimti galutinį sprendimą šiuo klausimu.

4. Komisija kviečia suinteresuotas trečiąsias šalis teikti savo pastabas dėl pasiūlyto veiksmo.

Pastabos Komisijai turi būti pateiktos ne vėliau kaip per 10 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo. Pastabas galima siųsti faksu (+32 22964301 arba 2967244) arba paštu su nuoroda COMP/M.5477 — Votorantim/Aracruz adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

(¹) OLL 24, 2004 1 29, p. 1.